Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1744 — 4 PAGINI — 20 BANI — Sîmbătă 4 decembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI:

DECLARAȚIA

guvernelor U. R. S. S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite textul declarației guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania.

Reprezentanții Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania, cu participarea unui observator din partea Republicii Populare Chineze, s-au întrunit în conferința la Moscova pentru a examina situația care s-a creat în Europa în legătură cu hotărîrile conferinței de la Londra și Paris ale unor state occidentale.

Guvernele statelor-participante la actuala conferință își exprimă regretul că nu toate țările europene au considerat posibil să participe la discutarea situației create. De asemenea nu au luat parte la conferință inițiatorii acordurilor de la Londra și Paris: Statele Unite ale Americii, Franța și Anglia. Răspunsul lor din 29 noiembrie dovedește străduința de a ratifica cu orice preț acordurile de la Paris.

La 23 octombrie, la conferința de la Paris, au fost semnate acorduri privind Germania occidentală; această conferință a fost precedată de conferința de la Londra a celor nouă țări: Statele Unite ale Americii, Anglia, Franța, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg, Canada. Aceste acorduri prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în grupările militare — blocul nord atlantic și așa-numita „uniune a Europei occidentale" care este pe cale să fie înjghebată.

Foarte de curînd s-au făcut încercări de a realiza refacerea militarismului german pe calea remilitarizării Germaniei occidentale, sub steagul faimoasei „comunități defensive europene". Aceste încercări au eșuat, întîmpinînd rezistența firească din partea popoarelor europene, și în primul rînd a poporului francez. Acum se tinde ca refacerea militarismului german să se realizeze sub un alt steag, făcîndu-se totul pentru ca în acest scop să se urgenteze ratificarea acordurilor de la Paris.

Fața de o asemenea situație, guvernele statelor-participante la actuala conferință consideră necesar să atragă atenția tuturor statelor europene asupra faptului că realizarea acordurilor de la Paris va duce la o agravare serioasă a situației internaționale în Europa. Realizarea acestor acorduri nu numai că ar crea noi obstacole și mai mari în calea rezolvării problemei germane, în calea restabilirii unității Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace, dar ar opune o parte a Germaniei celeilalte părți a ei, transformînd Germania occidentală într-un focar primejdios al unui nou război în Europa. In loc să contribuie la rezolvarea pașnică a problemei germane, aceste acorduri dau mînă liberă militariștilor și revanșarzilor din Germania occidentală, sporind primejdia care amenință securitatea popoarelor din Europa.

Acordurile de la Paris sînt într-o contradicție flagrantă cu acele posibilități de micșorare continuă a încordării în relațiile internaționale care s-au conturat în ultimul timp. Datorită eforturilor statelor iubitoare de pace, la mijlocul anului trecut s-a pus capăt războiului din Coreea. Conferința de la Geneva care a avut loc anul acesta a contribuit la încetarea războiului din Indochina care a durat opt ani, precum și la cunoscuta reglementare a situației în această regiune.

Nu se poate să nu se sublinieze faptul că în Organizația Națiunilor Unite s-a marcat un oarecare pas înainte în tratativele privind problema reducerii generale a armamentelor și interzicerii armei atomice. Toate acestea au fost realizate în ciuda poziției cercurilor agresive ale unor state care tind spre agravarea situației internaționale.

Or, tocmai în momentul în care situația privind reglementarea problemelor internaționale arzătoare s-a îmbunătățit, cercurile conducătoare ale unei serii de state-participante la acordurile de la Londra și Paris, au adoptat o linie primejdioasă, îndreptată spre restabilirea militarismului german, fără a ține seama de consecințele acestui pas.

Acordurile de la Paris prevăd crearea unei armate vest-germane de o jumătate de milion de oameni. Efectivul acestor forțe armate ale Germaniei occidentale depășește de cinci ori proporțiile armatei care fusese aprobată la timpul său pentru întreaga Germanie, potrivit tratatului de pace de la Versailles, deși se știe că reichswerul german de 100.000 de oameni creat atunci, a constituit baza pentru crearea armatei hitleriste de multe milioane.

Militariștii germani nu mai ascund de pe acum că în socotelile lor intră extinderea pe viitor a armatei germane occidentale de la 12 divizii pînă la 30, iar apoi pînă la 60 de divizii. In fapt, crearea unei armate în Germania occidentală va însemna preponderența ei asupra armatelor celorlalți participanți la „Uniunea Europei occidentale" ceea ce va duce în mod inevitabil la aceea că, forțele armate care se vor afla în mîinile militariștilor din Germania occidentală, vor avea o situație dominantă în Europa occidentală.

Primejdia legată de crearea armatei Germaniei occidentale se vede și din faptul că, în fruntea ei, sînt puși generali ai comandamentului fostei armate hitleriste care nu de mult încă fuseseră organizatorii și complicii agresiunii fasciste atît împotriva popoarelor din Europa răsăriteană, cît și din Europa occidentală.

Contrar acordurilor internaționale cu privire la lichidarea potențialului de război german, industria de război a Germaniei occidentale se reface fățiș. Industria grea din Ruhr este afectată tot mai mult producției de armament. Nu trebuie să uităm că este vorba de același Ruhr care în repetate rînduri a fost principalul arsenal în care se făureau arme pentru războaiele agresive ale militariștilor germani.

In afară de aceasta, prin acordurile de la Paris se deschide calea spre afectarea cercetărilor atomice, care fac posibilă fabricarea armelor atomice și cu hidrogen în Germania occidentală, precum și spre aprovizionarea acesteia cu arme atomice de către alte state. In conformitate cu aceste acorduri, armata Germaniei occidentale capătă posibilitate de a avea în armamentul ei arma atomică.

Aceasta înseamnă că arma atomică va încăpea în mîinile acelora care, foarte de curînd, instituind „noua ordine" sîngeroasă hitleristă, semănau moartea și distrugerea în Europa, punîndu-și drept scop exterminarea unor popoare întregi. Ei sînt acei care au nimicit în lagărele morții milioane de cetățeni pașnici — polonezi, ruși, evrei, ucraineni, bieloruși, francezi, sîrbi, cehi, slovaci, belgieni, norvegieni și alții.

Aceasta înseamnă că arma atomică se va găsi în mîinile acelor oameni care încă de pe acum vorbesc despre planurile lor de revanșă în Europa. Infăptuirea acestor acorduri va intensifica în mare măsură primejdia războiului atomic distrugător, cu consecințele lui grave pentru popoare, mai ales în regiunile cele mai populate din Europa.

Considerentul că includerea Germaniei occidentale remilitarizate în uniunea militară a Europei occidentale va da posibilitatea de a se îngrădi creșterea militarismului german în anumite limite, provoacă neîncrederea legitimă a popoarelor Europei. Asemenea încercări s-au mai făcut și înainte. Ele însă au eșuat. Nu se poate asigura pacea în Europa deschizînd calea renașterii militarismului german și nutrind iluzia unor garanții împotriva lui, a căror ineficacitate este absolut evidentă. Pentru asigurarea păcii în Europa este necesar ca însăși renașterea militarismului german să devină cu neputință.

Remilitarizarea Germaniei occidentale înseamnă că rolul și influența forțelor militariste și revanșarde va crește tot mai mult. O consecință inevitabilă a acestei situații ar fi o nouă restrîngere a libertăților democratice în Germania occidentală și transformarea ei într-un stat militarist. Este caracteristic faptul că în acordurile de la Paris nu s-a găsit loc pentru prevederi privind asigurarea drepturilor democratice ale populației din Germania occidentală, în schimb, ele cuprind obligații ale autorităților din Germania occidentală de a adopta legi ce privesc privire la „starea excepțională", lucru care, în mod evident, este îndreptat împotriva drepturilor și libertăților democratice ale populației.

Restabilind militarismul german și dînd pe mîna militariștilor puterea efectivă și drepturi extraordinare, acordurile de la Paris deschid calea spre instaurarea în Germania occidentală a dictaturii militare.

Aceste acorduri nu numai că sînt străine intereselor poporului german, dar sînt îndreptate fățiș împotriva clasei muncitoare germane, spre înăbușirea forțelor democratice din Germania occidentală. Condițiile prevăzute în acordurile de la Paris pentru Germania occidentală amintesc în multe privințe de situația care a existat în Germania cu puțin timp înainte de venirea la putere a hitleriștilor. Se știe că drepturile pe care le avea Hindenburg, pe atunci președinte al Germaniei, de a decreta „starea excepțională" au fost folosite de militariștii germani pentru lichidarea drepturilor și libertăților democratice, pentru reprimarea organizațiilor muncitorești, pentru instaurarea dictaturii fasciste în Germania.

In acordurile de la Paris se vorbește despre „încetarea regimului de ocupație" și despre acordarea așa numitei „suveranități" Germaniei occidentale. In realitate însă „suveranitatea" Germaniei occidentale, despre care este vorba în acordurile de la Paris, se reduce la a acorda militariștilor și revanșarzilor vest-germani dreptul de a crea o armată pe care inițiatorii acordurilor de la Paris intenționează s-o folosească drept carne de tun în scopurile lor. Totodată acordurile de la Paris impun Germaniei occidentale prelungirea ocupației teritoriului ei de către trupele S.U.A., precum și ale Angliei și Franței, pînă în anul 1998 și prevăd astfel transformarea Germaniei occidentale în principalul cap de pod menit să servească scopurilor agresive ale S.U.A. în Europa. In asemenea condiții nu este greu de înțeles cît valorează declarațiile cu privire la așa numita „suveranitate" a Germaniei occidentale, îndeosebi dacă se ține seama de faptul că acordurile de la Paris mențin în vigoare toate stipulațiile fundamentale ale tratatului înrobitor de la Bonn.

Contrar declarațiilor făcute de unii oameni de stat din țările occidentale, acordurile de la Paris nu pot fi considerate altfel decît ca un refuz în fapt de a reglementa problema germană, ca o respingere pe mult timp a restabilirii unității Germaniei pe baze pașnice și democratice. Planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în grupări militare constituie în prezent obstacolul principal în calea unificării naționale a Germaniei. Aceasta înseamnă că înlăturarea acestui obstacol ar face posibil realizarea unui acord al celor patru puteri cu privire la restabilirea unității și suveranității Germaniei și efectuarea în acest scop a unor alegeri libere pe întreaga Germanie, ținîndu-se totodată seama în modul cuvenit de interesele poporului german.

Potrivit calculelor politicienilor de la Bonn, crearea unei armate vest-germane cu un efectiv de o jumătate de milion de oameni și înarmarea ei ar necesita aproximativ 100 miliarde de mărci, ceea ce ar constitui o povară care ar apăsa cu întreaga ei greutate pe umerii oamenilor muncii din Germania occidentală și, în primul rînd, pe umerii clasei muncitoare, fapt care nu poate să nu atragă după sine scăderea considerabilă a nivelului de trai. Remilitarizarea Germaniei occidentale promite avantaje numai marilor monopoluri vest-germane și celor mai mari monopoluri ale S.U.A., Angliei și Franței care sînt în strînsă legătură cu ele și care adulmecă de pe acum profituri grase de pe urma livrărilor de armament pentru armata vest-germană care este pe cale de a fi creată. Nu odată acești negustori de arme au tras profituri grase de pe urma războiului care a pricinuit popoarelor din Europa nenumărate sacrificii și lipsuri.

In prezent, se repetă situația care a existat înainte de cel de al doilea război mondial, cînd concernele germane fabricau arme pentru agresiunea hitleristă cu sprijinul și participarea directă a monopolurilor străine și îndeosebi a celor americane. Astăzi, în organele puterii de stat ale S.U.A. se face tot mai mult simțită influența acelor monopoluri capitaliste care la timpul lor au contribuit la pregătirea și declanșarea celui de al doilea război mondial.

Acordurile de la Paris constituie o mărturie a faptului că și acum cercurile conducătoare ale unor state și, în primul rînd, ale Statelor Unite ale Americii, împreună cu cercurile militarismului german și încearcă să se sprijine în realizarea planurilor lor imperialiste pe remilitarizarea Germaniei occidentale. Prin aceste acorduri se creează un bloc militar al cercurilor agresive din S.U.A., Anglia și Franța împreună cu militarismul german. Ele reprezintă o tranzacție încheiată în spatele poporului german, precum și al popoarelor din alte state europene, care, după cum se știe, nu au fost întrebate de nimeni la pregătirea acestor acorduri.

Un asemenea bloc agresiv nu poate sluji intereselor păcii și securității în Europa. Formarea lui agravează întreaga situație din Europa, sporește în mare măsură primejdia unui nou război mondial.

Crearea unui nou bloc militar contravine Tratatului de alianță și asistență mutuală încheiat în anul 1944 între Franța și Uniunea Sovietică, precum și tratatului anglo-sovietic de colaborare și asistență mutuală în perioada de după război încheiat în anul 1942, care prevăd adoptarea de către Franța, Anglia și Uniunea Sovietică a unor măsuri comune pentru a face cu neputință o nouă agresiune din partea militarismului german. Aceasta contravine de asemenea acordurilor internaționale atît ale statelor-participante la prezenta conferință cît și ale altor state care urmăresc asigurarea păcii și securității pentru toate statele din Europa. Remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în grupări militare sînt incompatibile cu obligațiile internaționale de a împiedica reînvierea militarismului german, obligații pe care și le-au asumat Statele Unite ale Americii, Anglia, iar apoi și Franța, conform acordului de la Potsdam. O asemenea încălcare a obligațiilor asumate de Statele Unite, Franța și Anglia pe baza acestor tratate și acorduri subminează încrederea în relațiile dintre state și este într-o contradicție de neîmpăcat cu interesele securității popoarelor din Europa.

Crearea acestei noi grupări militare este motivată de faptul că aceasta ar fi necesară pentru securitatea statelor-participante la acest bloc, deși, în realitate, aceste state nu sînt amenințate de nimeni. Se fac încercări de a justifica remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în grupările militare ale unor țări occidentale prin aceea că relațiile cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară ar trebui să fie stabilite „de pe poziții de forță". Totodată, lucrurile sînt prezentate ca și cum o asemenea politică ar fi de natură să contribuie la crearea unor condiții mai favorabile pentru tratative și pentru rezolvarea problemelor internaționale nereglementate. Adepții sus-menționatei politici, destul de discreditată, nu tăinuiesc faptul că ei ar dori să impună altor state hotărîri avantajoase pentru cercurile imperialiste ale unor puteri occidentale. In realitate însă, în aceasta își găsesc expresia tendințele cercurilor sus-menționate spre instaurarea unei dominații mondiale. Nu ar trebui însă să se uite cum s-au terminat încercările similare ale pretendenților la dominația mondială.

Se știe că grupări militare ale unor state europene îndreptate împotriva altor state din Europa au existat și în trecut. In preajma celui de al doilea război mondial a fost creată o grupare militară agresivă reprezentată de către Germania hitleristă și Italia fascistă, la care a aderat și Japonia militaristă.

Organizatorii acestei grupări, cunoscută sub denumirea de „pactul anti-comintern", au încercat să justifice crearea ei prin motive „ideologice". In realitate însă, aceasta nu a fost decît un paravan în spatele căruia ei au încercat să camufleze adevăratul caracter agresiv al acestui bloc militar, care avea drept scop cucerirea dominației mondiale. Se știe că organizatorilor acestei grupări militare le revine răspunderea principală pentru dezlănțuirea celui de al doilea război mondial.

Ceva asemănător se repetă și în prezent, cînd organizatorii unor noi grupări militare încearcă să justifice crearea acestora prin referiri la deosebirea de orînduire socială a statelor. In declarațiile lor există însă tot atîta adevăr cît exista în declarațiile organizatorilor „pactului anti-comintern", pe care l-au folosit pentru pregătirea și dezlănțuirea ultimului război mondial.

Toate acestea dovedesc că grupările militare ale unor state occidentale, cu participarea Germaniei occidentale remilitarizate, oricare ar fi motivele prin care s-ar încerca justificarea creării lor, nu numai că nu slujesc cauzei păcii și securității în Europa, ci dimpotrivă, complică în mod serios situația din Europa și vor provoca în mod inevitabil intensificarea cursei înarmărilor cu toate consecințele ei primejdioase pentru toate statele europene și nu numai pentru cele europene.

Dacă sus-menționatele grupări militare din Europa își vor spori armatele — aviația militară și alte mijloace de înarmare și se va ajunge la refacerea militarismului german agresiv, atunci celelalte state din Europa vor fi în mod inevitabil nevoite să ia măsuri efective pentru autoapărare și pentru preîntîmpinarea agresiunii.

Din aceasta rezultă că toate statele interesate în asigurarea păcii și securității în Europa trebuie să tindă a nu admite restabilirea militarismului german, să preîntîmpine posibilitatea intensificării cursei înarmărilor și să contribuie la unirea eforturilor tuturor statelor europene în opera de asigurare a securității în Europa.

Recunoscînd că reglementarea problemei germane este sarcina principală în opera de întărire a păcii în Europa, guvernele U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania consideră că pentru rezolvarea problemei germane este necesar în primul rînd:

Să se renunțe la planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în grupări militare, ceea ce va înlătura obstacolul principal din calea reunificării Germaniei pe baze pașnice și democratice;

Să se realizeze un acord cu privire la efectuarea în 1955 a unor alegeri libere pe întreaga Germanie și să se constituie pe această bază un guvern al întregii Germanii, al unei Germanii unite, democrate, iubitoare de pace.

Atunci va deveni în sfîrșit posibilă încheierea unui tratat de pace cu Germania, ceea ce este necesar pentru consolidarea păcii în Europa.

Trebuie să se recunoască că retragerea trupelor de ocupație de pe teritoriul Germaniei răsăritene și apusene, așa cum a propus Uniunea Sovietică, ar contribui într-o mare măsură la apropierea celor două părți ale Germaniei și la rezolvarea sarcinii restabilirii unității Germaniei.

Asigurarea securității în Europa cere ca între puterile interesate să se realizeze un acord în problema unificării Germaniei, ceea ce corespunde intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace din Europa și intereselor poporului german însuși. Orientarea spre remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în grupări militare, adoptată de Statele Unite ale Americii, Franța și Anglia, exclude posibilitatea unui asemenea acord. Această orientare nu numai că nu contribuie la asigurarea securității europene, ci în ochii tuturor popoarelor iubitoare de pace ea este o expresie a politicii care primejduiește menținerea păcii în Europa.

O adevărată securitate în Europa poate fi asigurată numai în cazul cînd în locul creării de grupări militare închise ale unor state europene, îndreptate împotriva altor state europene, va fi creat un sistem de securitate colectivă în Europa. Un asemenea sistem de securitate, bazat pe participarea tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, ar permite unirea eforturilor statelor europene în interesul asigurării păcii în Europa. Se înțelege că pentru aceasta trebuie asigurată participarea pe picior de egalitate a poporului german la rezolvarea acestei sarcini care privește întreaga Europă. La un asemenea sistem de securitate colectivă ar putea participa și Statele Unite ale Americii, împreună cu celelalte state care poartă răspunderea pentru reglementarea problemei germane, problemă ce are o însemnătate hotărîtoare pentru asigurarea păcii în Europa. Un sistem de securitate colectivă pe întreaga Europă trebuie să prevadă asumarea de către statele participante la acest sistem a obligației de a rezolva toate litigiile care se pot ivi între ele, în conformitate cu prevederile Cartei Națiunilor Unite, în așa fel încît pacea și securitatea în Europa să nu fie puse în primejdie. Acest sistem trebuie să prevadă consultări, ori de cîte ori, după părerea oricăruia dintre statele participante, se ivește primejdia unui atac armat în Europa, în scopul de a se lua măsuri eficace pentru înlăturarea unei asemenea primejdii. Pentru a fi eficace, acest sistem trebuie să prevadă că atacarea unuia sau a cîtorva state din Europa va fi considerată drept un atac împotriva tuturor participanților la tratatul general european respectiv și fiecare participant la acest tratat va acorda ajutor statului atacat prin toate mijloacele de care dispune, inclusiv folosirea forței armate, în scopul restabilirii și menținerii păcii și securității în Europa.

Crearea unui asemenea sistem de securitate colectivă pe întreaga Europă ar corespunde întru totul cerințelor întăririi colaborării internaționale în conformitate cu principiul respectării independenței și suveranității statelor mari și mici, precum și al neamestecului în afacerile lor interne. Crearea unui asemenea sistem de securitate colectivă ar înlesni în multe privințe și posibilitatea rezolvării problemei germane, întrucît ea exclude transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist și creează condiții favorabile restabilirii unității Germaniei.

Organizarea securității colective în Europa și unificarea Germaniei pe baze pașnice și democrate este calea care va asigura dezvoltarea Germaniei ca una din marile puteri. Spre deosebire de calea militaristă pe care era îndreptată dezvoltarea Germaniei în trecut și care a dus în repetate rînduri la cele mai grele consecințe pentru națiunea germană, reunificarea Germaniei în condițiile statornicirii securității colective în Europa va deschide posibilități largi avîntului economiei de pace a Germaniei, al industriei și agriculturii ei, dezvoltării unor largi legături economice ale Germaniei cu alte țări, mai ales cu țările din Europa răsăriteană și cu țările Asiei, cu uriașa lor populație și cu resursele lor inepuizabile.

Dezvoltarea Germaniei în condiții de pace și de existență a unor intime legături economice cu alte state, ar crea pentru industria ei largi piețe, ar asigura folosirea brațelor ei de muncă, ar contribui la ridicarea nivelului ei de trai.

Așadar, soarta Germaniei ca mare putere este strîns legată de calea pe care ea va păși — calea dezvoltării pașnice și a colaborării cu toate celelalte state europene sau calea pregătirii unui nou război. Calea dezvoltării pașnice și a colaborării internaționale pe care merge Republica Democrată Germană duce la renașterea Germaniei și la înflorirea ei. Cealaltă cale, pe care militariștii germani încearcă să îndrepte Germania occidentală, duce la un nou război, prin urmare la transformarea ei într-o zonă de foc și distrugere.

Toate acestea arată că adevăratele interese naționale ale poporului german nu pot fi despărțite de interesele păcii și statornicirii unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa.

Statele care participă la actuala conferință se alătură în întregime principiilor care au fost formulate în proiectul „tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa", prezentat de guvernul U.R.S.S., și cheamă toate statele europene să examineze în comun propunerile sus-menționate care corespund cerințelor asigurării unei păci trainice în Europa. Ele se declară de asemenea gata de a examina orice alte propuneri în această problemă în scopul de a elabora un asemenea proiect de tratat cu privire la securitatea colectivă în Europa care să fie acceptabil pentru toate statele cointeresate.

Statele care participă la actuala conferință sînt ferm convinse că securitatea în Europa, bazată pe principiile sus-menționate și consolidată prin relațiile de prietenie dintre statele europene, ar permite să se pună capăt unei asemenea situații în care Europa este supusă în mod periodic unor războaie distrugătoare, cu imense sacrificii pentru popoarele ei.

Intr-un viitor apropiat, în parlamentele unor state occidentale urmează să fie examinată problema ratificării acordurilor de la Paris. Cercurile oficiale din unele state intensifică tot mai mult presiunea asupra parlamentelor și opiniei publice pentru a impune ratificarea acestor acorduri.

In legătură cu aceasta, guvernele U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania consideră de datoria lor să atragă atenția tuturor statelor europene și îndeosebi statelor participante la acordurile de la Paris că ratificarea acestor acorduri va reprezenta un act îndreptat împotriva menținerii păcii și spre pregătirea unui nou război în Europa. Această ratificare va complica într-o măsură mai mare întreaga situație din Europa și va submina posibilitatea reglementării problemelor europene nerezolvate, în primul rînd, a problemei germane.

Ratificarea și realizarea acestor acorduri, intensificînd pericolul războiului, vor reprezenta o primejdie pentru securitatea națională a statelor iubitoare de pace din Europa și îndeosebi pentru statele vecine cu Germania.

Această primejdie apare ca urmare a faptului că statele participante la acordurile de la Paris își extind tot mai mult măsurile lor militare și economice împotriva statelor iubitoare de pace din Europa. Acum, ele au ajuns pînă acolo încît au intrat într-un bloc militar cu militarismul german, trec la efectuarea cu propriile lor mîini a remilitarizării Germaniei occidentale, amenință existența pașnică pe viitor a statelor care nu participă la grupările lor militare. Forțele armate ale statelor participante la acordurile de la Paris vor integra acum armata Germaniei occidentale în frunte cu generalii hitleriști. In aceste condiții, continuarea politicii „de pe poziții de forță" se va bizui direct pe militarismul german care se reface, ceea ce apropie în multe privințe pericolul unui nou război în Europa.

Situația care s-a creat pune la ordinea zilei sarcina unificării eforturilor statelor reprezentate la actuala conferință, în scopul asigurării securității lor. Statele iubitoare de pace sînt nevoite să ia măsuri neîntîrziate pentru a opune forțelor agresive ale blocului militar sus-menționat al puterilor occidentale, forța unită a statelor iubitoare de pace, în interesul asigurării securității lor.

Statele-participante la actuala conferință declară că sînt hotărîte ca în cazul că acordurile de la Paris vor fi ratificate să ia măsuri comune în domeniul organizării forțelor armate și a comandamentelor lor, cît și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare, pentru a ocroti munca pașnică a popoarelor lor, a garanta inviolabilitatea frontierelor și teritoriilor lor și a asigura apărarea lor împotriva unei eventuale agresiuni.

Toate aceste măsuri sînt în conformitate cu dreptul inalienabil al statelor la autoapărare, cu Carta Organizației Națiunilor Unite, cu tratatele și acordurile încheiate anterior și îndreptate împotriva reînvierii militarismului german și pentru preîntîmpinarea unei noi agresiuni în Europa.

Statele participante la prezenta conferință au căzut de acord ca în cazul cînd acordurile de la Paris ar fi ratificate, să reexamineze situația în scopul adoptării unor măsuri corespunzătoare pentru asigurarea securității lor, în interesul menținerii păcii în Europa.

Statele-participante la prezenta conferință sînt ferm hotărîte să persevereze și de acum înainte în crearea în Europa a unui sistem de securitate colectivă, fiind convinse că numai eforturile comune ale statelor europene ar putea crea o bază pentru o pace trainică și îndelungată în Europa. In acest scop, ele sînt gata și de acum înainte să colaboreze cu celelalte state europene care își vor exprima dorința să urmeze această cale.

Guvernele statelor-participante la conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa sînt profund convinse că politica lor, îndreptată spre întărirea păcii și securității generale, precum și măsurile trasate de prezenta conferință, corespund intereselor popoarelor noastre cît și intereselor tuturor celorlalte popoare iubitoare de pace.

Popoarele Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, Ungariei, Romîniei, Bulgariei, Albaniei și Republicii Democrate Germane desfășoară o muncă pașnică, constructivă. Eforturile lor sînt îndreptate spre un avînt continuu al economiei și culturii, spre ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii și totodată spre asigurarea unei apărări ferme a marilor lor cuceriri socialiste. Nu există în lume forță în stare să întoarcă înapoi roata istoriei și să împiedice construirea socialismului în țările noastre.

Popoarele statelor noastre își dau seama că acordurile de la Paris au sporit considerabil primejdia unui nou război. Ele nu vor admite însă ca evoluția evenimentelor să le surprindă nepregătite.

Popoarele noastre au încredere în forțele lor, în resursele lor inepuizabile. Niciodată încă forțele păcii și socialismului nu au fost atît de puternice și atît de unite ca acum. Orice încercări de agresiune, de dezlănțuire a unui război și de tulburare a vieții pașnice a popoarelor noastre se vor izbi de o ripostă zdrobitoare. Și atunci popoarele noastre, bizuindu-se pe simpatia și sprijinul celorlalte popoare, vor face tot ce le va sta în putință pentru a zdrobi forțele agresiunii și pentru triumful cauzei noastre drepte, juste.

Popoarele noastre doresc să trăiască în pace și să întrețină relații de prietenie cu toate celelalte popoare. Tocmai de aceea, apărînd pe toate căile, și de acum înainte, interesele păcii și securității generale, ele vor face tot ce va fi necesar pentru a asigura calea pașnică a dezvoltării lor în viitor și securitatea necesară a statelor lor.

Din partea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste — **V. MOLOTOV**

Din partea Republicii Populare Polone — **J. CYRANKIEWICZ**

Din partea Republicii Cehoslovace — **V. SIROKY**

Din partea Republicii Democrate Germane — **O. GROTEWOHL**

Din partea Republicii Populare Ungare — **A. HEGEDÜS**

Din partea Republicii Populare Romîne — **S. CHIVU**

Din partea Republicii Populare Bulgaria — **A. IUGOV**

Din partea Republicii Populare Albania — **M. MYFTIU**

Moscova, 2 decembrie 1954.

Ne scriu corespondenții

Pentru copiii patriei

Patru sute de țărani muncitori au participat la inaugurarea internatului școlii elementare din comuna Berca, raionul Buzău.

Noul local cu două dormitoare, bucătărie, o sală pentru sufragerie, dependințe, dă posibilitatea școlarilor să locuiască în bune condițiuni.

Construcția a fost realizată prin autoimpunere, cu sprijinul sfatului popular comunal și raional. Țăranii muncitori din comuna Berca, tinerii și chiar pionierii au luat parte prin muncă voluntară, la terminarea grabnică a acestui internat. Și muncitorii de la schela Berca au ajutat țăranilor muncitori să-și construiască noul internat.

Cu însuflețire au muncit pentru construirea internatului și tovarășii Călugăru Mircea, Ologu Mircea, Vintilă Vasile, președintele sfatului popular comunal, Duță Leonida din partea comitetului cetățenesc și Sava Vasile, directorul școlii.

Corespondent
MONAHA ION

★

De mai bine de 20 de ani a fost turnată fundația unei școli ce trebuia să se construiască în comuna Videle. Dar regimurile trecute nu se grăbeau să clădească locaș pentru luminarea minții poporului.

Anul trecut însă, secția de învățămînt a sfatului popular raional Vida, sfatul popular comunal, organizațiile de masă din comună au luat măsuri să se termine construcția școlii.

Țăranii muncitori și-au plătit auto-impunerea și unii cu brațele, alții cu carele au ajutat prin muncă voluntară la construirea ei.

Noua școală a fost terminată de curînd. Ea are săli de clasă spațioase, luminoase, sală de muzeu, laborator de fizică și chimie și o sală mare de festivități.

Copiii țăranilor muncitori din comună învață acum în școala construită de părinții lor.

Corespondent
ION RIZOIU

„Nu călcați pe iarbă..."

În scuarul din centrul orașului Dumbrăveni, raionul Sighișoara, există o gazetă de stradă a întreprinderii 803 Construcții. Gazeta fiind așezată cam la 5 metri distanță de grilaj, nu poate fi citită.

În timpul verii nimeni nu se încumeta să se apropie de gazetă și să-i citească articolele, pentru că niște plăcuțe pe care scria „Nu călcați pe iarbă, contravenienții vor fi amendați" împiedicau acest lucru.

Din curiozitate însă, unii, cu riscul de a fi amendați, au îndrăznit să se apropie de gazetă. Cu regret însă au constatat că articolele nu erau schimbate de luni de zile.

Acum zăpada a acoperit plăcuțele cu inscripția mai sus amintită. Așa că acum, deși te poți apropia de gazetă fără nici un risc, degeaba... La gazetă nu există nici un articol.

Corespondent
ION CIOBOTARU

MUNCESC ÎN CONTUL ANILOR VIITORI

★ ★

Contribuția unui utemist

Utemistul Schiler Dumitru, strungar la centrul mecanic S.M.T. Tulcea, a împlinit de curînd 18 ani. Cînd și-a propus să învețe meseria de strungar, avea doar 15 ani, dar voința lui de muncă era de neîntrecut. După cîteva luni el a început să mînuiască cu pricepere manșele și dispozitivele strungului. În cei trei ani care s-au scurs de atunci, tînărul Schiler Dumitru a devenit utemist, strungar bun, fruntaș al întrecerii socialiste. Cărțile tehnice, sprijinul și sfatul maiștrilor și al muncitorilor vîrstnici, l-au făcut să îngrijească și să folosească la maximum capacitatea de lucru a mașinii, pentru a spori productivitatea muncii și a reduce prețul de cost al pieselor de tractoare și mașini agricole.

Învățînd din înaintata experiență de muncă a oamenilor sovietici și a fruntașilor în producție din țara noastră a devenit și el fruntaș. Organizîndu-și temeinic locul de muncă, aplicînd cu succes metodele de tăiere rapidă și intensivă a metalelor, el a reușit zilnic să strunjească cu 190—260 la sută mai multe piese. Pentru scurtarea timpului de finisare a pieselor, utemistul Schiler aplică cele mai practice procedee de lucru. Astfel, pentru măsurarea pieselor în strung el nu oprește mașina, ci se folosește de gradația ei, iar șublerul și micrometrul le întrebuințează numai atunci cînd piesa este complet finisată. Lucrînd în felul acesta, pe lîngă faptul că a scurtat cu 10—15 minute timpul de lucru al pistoanelor de tractor K. D. 35 și I.A.R., a prelungit timpul de funcționare a mașinii între 2 reparații generale. Lupta pentru reducerea rebuturilor a fost de asemenea în atenția tînărului strungar. Urmărind cu atenție procesul tehnologic, studiind amănunțit documentația tehnică, a reușit să reducă complet rebuturile și să îmbunătățească calitatea lucrărilor. Lucrînd organizat și rezultatele au fost dintre cele mai bune. Astfel, din primele zile ale lunii noiembrie, utemistul Schiler Dumitru a dat producție în contul ultimelor zile ale lunii martie 1955.

Întreprinderea în care lucrează datorită rezultatelor obținute de el și de numeroși alți muncitori ca el a primit anul acesta „Steagul Roșu" de producție pe țară în ramura respectivă.

Corespondent
N. ANGHEL

Un nou angajament

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — În ziua de 26 noiembrie, harnicii constructori de mașini și unelte agricole de la uzinele „7 Noiembrie" din Craiova, au raportat partidului că au realizat planul la toți indicii pe anul 1954.

La succesul obținut, tineretul și-a adus din plin contribuția.

Brigăzile conduse de utemistul Nisipeanu Ion de la turnătorie, Neagu Stan din secția mecanică, Anghel Constantin de la montaj și-au depășit lunar normele cu 60-80 la sută.

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri al uzinei, s-a angajat ca pînă la sfîrșitul anului să execute peste plan încă 700 grape cu colți și netezitoare și 250 vagoneți basculanți.

Victoria țesătorilor

Anul acesta, țesătoria „Teleormanu" din Roșiori de Vede a expediat magazinelor de desfacere 2.634.233 m. pînză „muncitorul". La sfîrșitul lunii noiembrie colectivul acestei întreprinderi și-a îndeplinit planul anual de producție în proporție de 102,4 la sută.

În primele două luni ale acestui trimestru, muncitorii din această întreprindere au produs peste 550.000 m. pînză. Ei și-au depășit planul pe întreg trimestrul cu 1 la sută, au mărit productivitatea muncii în luna noiembrie cu 0,4 la sută față de luna octombrie și au redus prețul de cost cu 0,8 la sută.

Cele mai frumoase realizări în muncă le-au obținut muncitorii din brigada a II-a de producție, condusă de maistrul Constantin Drăgan și cei din brigada I de calitate condusă de Ion Cătălin. Multe din țesătoarele acestor brigăzi, deși lucrează de curînd în acest sector, și-au însușit repede mînuirea războaielor de țesut. Țesătoarele Maria Vlădescu, Maria Vichiță, Maria Ștefan, Natalia Pîrvulescu și altele, care au venit în fabrică numai de cîteva luni, lucrează acum la cîte patru războaie și își depășesc în fiecare lună sarcinile de plan cu 1-7 la sută.

(Agerpres)

Bucuria datoriei îndeplinite

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). Muncitorii de la întreprinderea „Cloșca" din Baia Mare, au obținut cea mai mare victorie. Cu cîteva zile în urmă, planul de producție pe anul 1954 a fost îndeplinit și depășit. Alături de muncitorii vîrstnici, tinerii de la secția metal, au contribuit din plin, ca în anul 1954 să se realizeze peste plan 2,2 tone mașini și sobe de gătit, 5,6 tone coturi, burlane, cuptoare și alte accesorii pentru mașinile de gătit.

La articolele de fontă s-au dat peste plan 11,2 tone piese, iar la articole de lăcătușerie 3,7 tone.

Nu există muncitor sau secție care să nu fi contribuit din plin la obținerea acestui succes.

La secția alimentară a întreprinderii, unde se lucrează preparate din carne: salam rusesc, salam italian, debrețini etc. 13,7 tone de asemenea produse alimentare au fost date peste prevederile planului anual de producție.

Pentru a contribui la satisfacerea cerințelor oamenilor muncii, în secția tîmplărie s-au lucrat peste plan: 1600 umerașe pentru haine, 300 planșete, 650 ștergătoare pentru picioare, 85 scînduri pentru tocat zarzavat și alte asemenea produse.

În contul anului 1956

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Inițiativa maistrului Cristea — ca nici o grupă să nu rămînă sub normă, a fost îmbrățișată și aplicată de toți minerii de la mina Bobota. Aceasta a făcut ca rîndurile fruntașilor în producție să crească neconteni t. Mineri fruntași ai întrecerii socialiste, ca: Muște Ioan II, Taișoș Vasile, Bancic Mihai, scot cărbune în contul lunii noiembrie a anului 1956, iar Mărcuș Vasile III, și Pop Ilie dau cărbune în contul aceluiași an, luna octombrie.

În ziua de 1 decembrie, planul anual de producție a fost îndeplinit în întregime.

În cinstea acestui eveniment, minerii au organizat un schimb de onoare. În acea zi planul minei Bobota a fost îndeplinit în proporție de 192,5 la sută.

POVESTESC FRUNTAȘII

Alexandru Semeniuc e țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Milișăuți. În raionul Rădăuți el este cunoscut ca un fruntaș al recoltelor bogate de porumb. Numele lui a trecut chiar și hotarele raionului. Cînd a apărut Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, flăcăii din sat, utemiștii, l-au rugat pe Alexandru Semeniuc să le povestească cum de obține o producție sporită de porumb. Și el le-a povestit într-o zi despre toate. Împreună cu tinerii, în sala căminului cultural erau și mulți țărani muncitori bătrîni, cu fire argintii în păr.

— „Sfaturile agronomilor, povestea el, mi-au deschis ochii. Mare lucru e știința sovietică despre cultura pămîntului. Am însămînțat 35 ari cu porumb în cuiburi așezate în pătrat, așa cum am fost învățat.

Pămîntul arat de cu toamnă și gunoiul de grajd bine putrezit, au ajutat foarte mult ca semănătura să crească mai bine ca în alți ani. Primăvara trecută, după topirea zăpezii, am arat din nou, am grăpat pămîntul, iar după ce l-am lăsat vreo 10 zile să se zvînte, l-am marcat în lung și-n lat. După asta l-am însămînțat. Știți voi ce mare bucurie ai cînd îți vezi rodul muncii? E adunarea voastră, grăiți despre Proiectul de Directive, dar mare lucru e să faceți treabă cu chibzuială, așa cum ne învață partidul".

Tinerii îl ascultă cu atenție. Mulți își scriu pe un petec de hîrtie sfaturile lui Alexandru Semeniuc.

„La porumb — continuă el vorba — am făcut arătura de toamnă în trifoi vechi. După muncile de primăvară, am pus în fiecare cuib, cîte 3—4 boabe de porumb, după ce, bineînțeles, am făcut proba de încolțire a semințelor. Cuiburile le-am acoperit. Iar cînd a răsărit porumbul și plantele au avut cîte 4—5 frunze, am făcut și prima prașilă. Apoi am făcut la timp a doua și a treia prașilă. Bineînțeles am făcut la vremea potrivită și răritul, n-am lăsat decît un fir de porumb în cuib".

El a explicat apoi tinerilor și celorlalți țărani muncitori despre rostul cultivării porumbului, despre valoarea acestei plante pentru om și pentru industrie. Cei prezenți au răsplătit cu aplauze puternice vorbele comunistului Alexandru Semeniuc, mai ales atunci cînd el a zis că rodul cules la sfîrșitul lunii septembrie întrece cu mult recolta obținută în alți ani. De pe suprafața de 35 ari el a recoltat 900 kg. porumb boabe de bună calitate — adică peste 2500 kg. boabe la hectar. „Așa e — zise el însfîrșit. Pămîntul muncit în bune condițiuni, îți răsplătește străduințele. Proiectul de Directive mă îndeamnă să fac mai mult pentru ca recolta de porumb să fie mai mare în anul viitor. Știți voi că acum, la muncile de toamnă, nu am făcut altfel decît am fost învățat de agronomi. Faceți și voi la fel și veți culege roade bogate"

La masă a venit de îndată țăranul muncitor Dumitru Pislaru. Nu e tînăr, dar ține mult să-i sfătuiască pe cîțiva din cei zece copii ai săi și pe alți tineri care au venit la cămin, la întîlnirea utemiștilor, cum să cultive mai bine cartofii — că doar el este fruntaș în cultura cartofului. El a povestit toate, a arătat cum l-a învățat inginerul A. Ivănescu de la raion să muncească pămîntul.

— „Îmi era greu la început. O greutate amestecată cu teamă. Am cultivat cartofii în cuiburi așezate în pătrat și rău nu-mi pare. Rodul muncii mele este mai mare decît în alți ani".

Tinerii au discutat apoi mult după asta. S-au angajat atunci să aplice în practică experiența fruntașilor, să folosească și ei metode înaintate în muncă pentru a obține recolte sporite. Angajamentele ce și le-au luat atunci vor prinde desigur viață. Se străduiesc și ei să-și aducă contribuția la înfăptuirea mărețelor sarcini prevăzute de Proiectul de Directive, la dezvoltarea agriculturii noastre în anii următori.

Corespondent
A. ABRAMOVICI

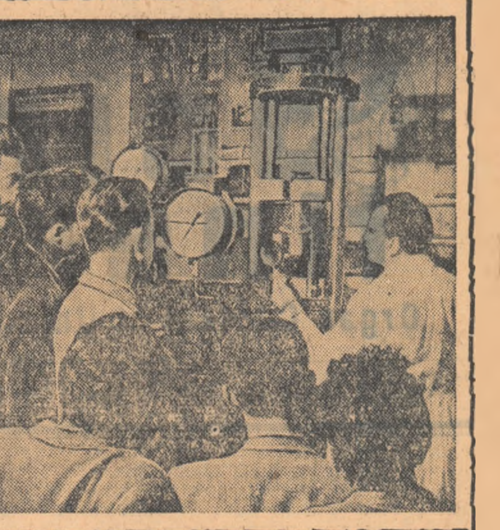
***

În facultățile patriei noastre se desfășoară o muncă intensă pentru pregătirea colocviilor și examenelor.

Lucrările practice sînt un ajutor prețios în însușirea mai temeinică a materiei. De aceea studenții le frecventează cu tot mai multă regularitate.

În fotografie: studenții anului II de la Facultatea de mecanică din Timișoara în timpul unei lucrări practice în sala laboratorului de rezistență.

***

Agitația în slujba luptei pentru economii

Despre problemele agitației politice de masă s-a vorbit de nenumărate ori pînă acum, de aceea eu n-am să le mai repet. Am să vă povestesc însă cîteva aspecte concrete ale acestei munci din întreprinderea noastră, „Pavel Tcacenco" din București, mai ales în domeniul mobilizării tineretului, în munca de economisire a materiei prime.

În fabrica noastră „Pavel Tcacenco", se tricotează ciorapi. Întreg procesul muncii este mecanizat, afară de unele operații care necesită încă lucrul manual. Materia primă de bază pentru noi este bumbacul. Se pune deci problema ca din aceeași cantitate de bumbac să facem un număr mai mare de ciorapi. Dar prin ce mijloace să realizăm acest lucru? Să scoatem dintr-un kilogram de bumbac 1,100 kg. este clar că nu se poate, așa cum nu se poate nici să scurtăm ciorapul, să-l facem mai mic, sau să-l lăsăm fără călcîi. Singura posibilitate este aceea de a reduce la maximum risipa. Și principala risipă la noi se produce din cauza rebuturilor. O mică neatenție la mașină și gata un ciorap rebutat. De aceea și atenția agitației politice a fost îndreptată în primul rînd în această direcție.

În majoritatea sectoarelor din fabrica noastră au fost înființate vitrine cu rebuturi. Să luăm, spre exemplu, sectorul III. Aici există o vitrină mare împărțită în două. Ea poartă titlul: „Oglinda secției". Pe o jumătate din acest panou este desenat un muncitor care mulțumește pentru produsul de bună calitate fabricat la noi. Aici sînt expuse materialele tovarășilor care obțin indicele cel mai mare la calitate. Pe cealaltă jumătate a vitrinei se vede caricatura unui „fost" care parcă mulțumește că se mai găsește cineva care-și aduce aminte din cînd în cînd și de el. Aici sînt expuse rebuturile. Expunerea în acest loc a rebuturilor, este într-adevăr o mare rușine pentru cel care le-a făcut, de aceea se întîmplă rar să-l vezi de două ori pe același lucrător pus în partea aceasta a panoului.

Iată încă un exemplu în această direcție: nu cu mult timp în urmă, în fabrica noastră se întîmplau o serie de nereguli din partea unor tineri față de muncă; întîrziau, lipseau, pierdeau timpul în orele de producție etc. Atunci au fost inițiate în fabrică întrebările și răspunsurile publice, ca să le zic așa. Prin ele zilnic cei care întîrziau sau lipseau erau „rugați" să răspundă de ce au întîrziat sau au lipsit, chiulangiii erau chemați la ordine, iar diferiți tehnicieni erau întrebați de ce există cutare sau cutare neregulă în organizarea muncii.

În această direcție aș mai vrea să subliniez următorul lucru. Dacă la început formele acestea de agitație erau folosite mai ales de tehnicieni, maiștri etc., într-un cuvînt de către oamenii cu munci de răspundere din fabrica noastră, în ultima perioadă ele au devenit unul din mijloacele zilnice, imediate, de luare de poziție a tuturor muncitorilor împotriva celor care nu-și văd de treabă în mod conștiincios.

În sectorul I.A. într-o dimineață a apărut un ciorap agățat într-un cui pe perete, în mijlocul secției. Era pus de o muncitoare care atașase la ciorap și un petec de hîrtie prins cu un ac de gămălie, pe care scrisese: „O întrebăm pe tov. Crețu Maria dacă așa se lucrează". Era întrebarea unui muncitor care-și iubește meseria și care-i indignat atunci cînd aceasta este batjocorită, era o întrebare simplă care a făcut-o pe Crețu Maria să roșească, poate să plîngă pe ascuns, dar care a determinat-o să lucreze conștiincios, cu mai multă atenție.

Spuneam la început că principala sarcină a muncii de agitație din întreprinderea noastră constă în a mobiliza tineretul la o mare campanie de economii de materii prime. În această direcție conducerea întreprinderii noastre a avut o inițiativă pe care organizația U.T.M. o sprijină cu multă dragoste. Pe șpul — fusul pe care este înfășurat bumbacul — rămînea de obicei o cantitate de 20-30 grame bumbac care se arunca la deșeuri. Inițiativa constă în a reduce la maximum această cantitate. Prin munca de lămurire de la om la om, prin gazeta de perete, stația de radioamplificare etc., noi ducem o puternică muncă de agitație în rîndul muncitorilor. În aplicarea acestei inițiative întîmpinăm și greutăți, fiindcă se cere o atenție mai mare decît pînă acum, pentru că pe șpul în mod obligatoriu trebuie să rămînă cîțiva metri de bumbac, altfel s-ar rebuta întregul ciorap. A aplica această inițiativă este perfect posibil, lucru dovedit de altfel și de practica tinerelor Nicolae Elena, Dumitru Elena și de mulți alții. Aplicînd acest sistem de muncă, reducînd la maximum deșeurile mulți tineri din întreprinderea noastră reușesc ca din aceeași cantitate de bumbac să dea mai mulți ciorapi decît este planificat.

Aș mai putea povesti încă multe lucruri despre munca de agitație din întreprinderea noastră. Consider însă că e necesar să subliniez în special faptul că agitația politică de masă, sub toate formele ei, va putea da cele mai bune rezultate în munca de mobilizare a tinerilor la îndeplinirea sarcinilor fiecărei întreprinderi numai atunci cînd ea va fi folosită de fiecare tînăr în parte ca un mijloc de exprimare a atitudinii sale față de anumite stări de lucruri din întreprinderea respectivă, numai atunci cînd agitația va fi strîns legată de viață, de frămîntările și nevoile tineretului din fiecare loc de muncă.

Corespondent
CÎRLOGAN MARIA

SPRE CULMILE MĂESTRIEI GIMNAȘTILOR

Prin măestrie în sport se înțelege stadiul cel mai superior pe care l-a atins un sportiv într-o ramură sportivă, stadiu, în care el este capabil să îndeplinească cerințele grele stabilite de normele măestriei sportului respectiv.

Nivelul normelor măestriei în diferite sporturi este stabilit de nivelul cel mai înalt pe plan mondial la care se găsește ramura respectivă de sport.

În gimnastică, măestria pune în fața sportivilor un complex de exerciții dificile, alcătuite dintr-o îmbinare variată și spectaculoasă a unor mișcări grele de forță, viteză, mobilitate și îndemînare, pe care gimnaștii trebuie să le execute cu o bună rezistență, într-o formă superioară, la cele 6 aparate (bară fixă, paralele, sărituri, inele, sol, cal cu mînere pentru băieți și bîrnă pentru fete).

Pentru a cuceri titlul măestriei sportive, gimnastul este obligat să execute cîte un exercițiu impus și liber ales la fiecare aparat și să îndeplinească norma prevăzută în regulamentul de clasificare sportivă.

Exercițiile impuse prevăzute la noi în țară pentru cucerirea titlului de maestru sînt cele elaborate de Federația Internațională de Gimnastică.

Exercițiile liber alese, precum arată și numele sînt compuse la libera alegere a gimnaștilor. Ele oglindesc atît cultura motrică a gimnastului respectiv, cît și puterea de creație a fanteziei sale și a antrenorului sub îndrumarea căruia lucrează.

O caracteristică a exercițiilor liber alese este aceea că ele trebuie să fie mai grele decît exercițiile impuse.

Atît exercițiile impuse cît și cele liber alese trebuie să conțină un număr de cel puțin 5 mișcări grele care să fie executate cu ușurință, precizie și eleganță.

Numai satisfăcînd aceste condiții gimnastul va putea obține note prin care să realizeze norma de maestru.

DRUMUL UNEI DEZVOLTĂRI CONTINUE

Probabil mulți dintre cititorii acestor rînduri, au avut deja ocazia să admire ușurința, siguranța și eleganța cu care unii gimnaști sau unele gimnaste au executat, în cadrul vreunui concurs, exercițiii din cele mai dificile și spectaculoase, la sol sau diferite aparate de gimnastică. Ce ușor îți pare totul cînd privești aceste execuții. Însă cîtă muncă se cere a fi depusă în antrenamente de către gimnaști, pentru ca ei să poată executa exercițiile în concurs, cu multă precizie, ușurință și eleganță.

Cînd mă gîndesc la drumul pe care un gimnast trebuie să-l parcurgă pentru a ajunge la adevărata măestrie, îmi revine în memorie una din convorbirile ce le-am avut la Moscova cu colegul meu Vladimir Smolenschi, maestru al sportului din echipa de gimnastică a Uniunii Sovietice.

Răspunsul tînărului maestru a fost scurt, dar exprima în esență drumul real spre măestrie: „Însușind treptat și cît mai bine materialul fiecărei categorii, am ajuns la măestrie, aproape pe neobservate..." Felul în care a parcurs Vladimir Smolenschi acest drum spre măestrie, nu îi este caracteristic numai lui, ci tuturor adevăraților mari maeștrii sovietici printre care V. Ciucarin, V. Muratov, G. Rudco, T. Manina, — campion mondial de gimnastică.

★

Este cunoscut faptul că în gimnastică, ca și în celelalte sporturi, există diferite categorii sportive. În drumul spre măestrie gimnaștii au de parcurs și de însușit rînd pe rînd, exercițiile categoriei începători, a III-a, a II-a și I-a. Abia după ce gimnaștii și-au însușit bine exercițiile categoriei I-a, li se deschid porțile spre măestrie. Categoria I-a este puntea cea mai importantă de trecere spre măestrie. Ea seamănă întrucîtva cu categoria maeștrilor, dar are exercițiile mai ușoare.

Dacă în categoria începători, a III-a și a II-a, se cere gimnaștilor să execute numai exerciții impuse, în categoria I-a li se cere pentru prima oară să execute și exerciții liber alese, la fel ca și la maeștrii.

Trecerea de la o categorie inferioară la alta superioară trebuie să se facă numai după ce toate mișcările categoriei inferioare au fost bine învățate, bine fixate în memorie, adică cum se spune în limbaj științific-sportiv au devenit „deprinderi automatizate".

Trecerea unui gimnast dintr-o categorie inferioară în alta superioară, se face aproape pe neobservate — cum spunea Vladimir Smolenschi — deoarece însăși exercițiile de categorie inferioară sînt astfel întocmite, încît ele să pregătească această trecere.

În U.R.S.S. trecerea treptată de la o categorie inferioară la alta superioară este garantată și prin regulament, care în deplină concordanță cu principiile pedagogice și fiziologice, asigură prin respectarea lui formarea unor deprinderi trainice.

Programa tuturor categoriilor este alcătuită în așa fel, ca ea să dezvolte în mod continuu și progresiv, de la o categorie la alta, atît calitățile fizice ale sportivului ca: forța, viteza, mobilitatea, îndemînarea și rezistența cît și pe cele morale ca: voința, curajul, hotărîrea, perseverența, dîrzenia etc.

Drumul spre măestrie este deci drumul trecerii treptate de la o categorie inferioară la alta superioară, este drumul dezvoltării continue a calităților fizice și morale, este drumul întăririi permanente a sănătății. Numai pe aceste căi se poate ajunge la adevărata măestrie.

REZULTATE...

Privind situația maeștrilor din țara noastră, te surprinde faptul că la băieți găsim un număr extrem de mic de gimnaști în această categorie.

De ce un număr așa mic de gimnaști au putut fi ridicați pînă la această categorie cu toate că în țara noastră există asigurate condiții deosebite pentru pregătirea lor?

Ce s-a întîmplat cu gimnaști ca: Neubauer, Dema, Balint, Loșniță, Henz, Găvran, Batiz, Sattinger, Kelbinski, Gollner și gimnaste ca Abrudan, Bîrsan Helga, Perin, Mandel, Varodi etc., care încă nu cu mult timp în urmă erau socotiți speranțe ale gimnasticei noastre? O parte din acești gimnaști, din cauza insucceselor repetate, s-au retras din gimnastică; o altă parte a trecut să concureze din categorii superioare în categorii inferioare, iar o altă parte cum e și cazul maestrei sportului Perin Stela, clasată pe locul I din echipa noastră la olimpiada din 1952 de la Helsinki e pe cale de retrogradare, la o vîrstă la care puterea de dezvoltare este încă în plină creștere.

O cauză principală a plafonării sau retrogradării unor gimnaști din țara noastră este lipsa de orientare științifică a antrenamentelor. Unii antrenori nu respectă principiile pedagogice și fiziologice în procesul de instruire. Din cauza lipsei de cunoștințe speciale a antrenorilor, unii gimnaști talentați ca: Stanciu N., Murguleț V., Magda S. și unele gimnaste ca: Schalndt U., Inovan S., Ionescu A. și alții, luați în lot, sînt supuși unor programe inaccesibile posibilităților lor, fiind trecuți de către conducătorii și antrenorii lotului, direct la categoria maeștrilor, fără ca acești gimnaști să aibă în prealabil o pregătire fizică, morală și tehnică corespunzătoare cerințelor celei mai superioare categorii. Această acțiune contravine cu totul legilor fiziologiei, care stabilesc în formarea deprinderilor motrice trei etape distincte: etapa de creare a imaginei despre mișcare, etapa repetărilor conștiente și etapa automatizării mișcării.

Despre un gimnast se poate spune că a însușit în mod corespunzător materialul unei categorii, abia după ce el a trecut cu întregul acest material prin toate etapele de formare a deprinderilor, care fiecare cere un anumit timp pentru realizarea ei. Dacă aceste condiții au fost îndeplinite, gimnastul poate să pășească în mod sigur spre o categorie superioară, deoarece o asemenea însușire a bagajului de mișcări dintr-o categorie anumită, asigură în mod precis atît formarea calităților fizice și morale, cît și a deprinderilor tehnice, necesare pentru realizarea sarcinilor mai grele din categoria următoare.

Gimnaștii amintiți mai sus au fost trecuți în etapa întîia de formare a deprinderilor grele din categoria maeștrilor, din etapa I-a sau în cel mai bun caz din etapa a II-a de formare a deprinderilor de categoria I-a. Acest procedeu neștiințific a dus la crearea golurilor în pregătirea gimnaștilor numiți și uneori la surmenarea sau accidentarea lor. Doar astfel se explică faptul că de multe ori pot fi văzuți concurînd la categoria maeștrii, gimnaști care lucrează reținut, în forță, fără amplitudine, greoi și cu foarte multe greșeli tehnice.

Un caz deosebit de grav este cel al talentatei gimnaste Ionescu Anastasia, care în cadrul lotului a fost trecută direct de la categoria a II-a — la care are clasificare — la categoria maeștrilor. La concursurile inter-asociații ce s-au desfășurat în zilele de 23, 24 octombrie a. c., gimnasta a fost înscrisă la categoria I-a în cadrul căreia a și concurat.

Fără să se controleze carnetul de clasificare a gimnastei Ionescu A., organizatorii concursului amintit, au susținut că gimnasta trebuie să concureze la categoria maeștri.

Ceea ce este mai curios este faptul că tovarășii de la inspecția de gimnastică fiind întrebați de delegatul asociației „Știința" în ce categorie poate fi înscrisă tovarășa Ionescu A., clasificată la categoria a II-a, obligată să participe la concurs la categoria maeștri — au răspuns că tov. Ionescu A. va primi clasificarea pentru categoria I-a, după ce va înainta o cerere.

PENTRU O CONCEPȚIE ȘTIINȚIFICĂ

În gimnastica din țara noastră se resimte puternic lipsa îndrumărilor tehnice unitare și a metodelor unificate de predare a mișcărilor de gimnastică. Aceste materiale, valabile din punct de vedere științific, trebuiau să fie elaborate deja de mult timp de către forurile conducătoare ale gimnasticei din țara noastră și răspîndite sub diferite forme ca articole, broșuri, manuale, tuturor antrenorilor și gimnaștilor de pe întreg cuprinsul țării.

Ca urmare a lipsei acestui material despre tehnica și predarea unei mișcări există la noi în țară atîtea păreri și teorii, cîți antrenori sînt. Divergențele de păreri cu privire la metodele de antrenament și la tehnica mișcărilor, duc la neînțelegeri și discuții atît între antrenori cît și între gimnaști.

Deosebit de grav este faptul că C.C.F.S. n-a luat nici un fel de măsuri în această direcție, nici chiar atunci cînd i s-a sesizat această serioasă lipsă.

Ca urmare a nedumeririlor ivite, gimnaștii își însușesc mișcările bizuindu-se mai mult pe simțurile lor, în mod subiectiv, neglijînd forma rațională. Un asemenea proces în care însușirea mișcărilor se face aproape numai pe baza simțurilor, neglijîndu-se înțelegerea mișcărilor, se aseamănă în multe privințe cu dresajul.

Un alt fapt care ar fi contribuit în mare măsură la dezvoltarea măestriei în gimnastica din țara noastră, ar fi fost generalizarea experienței acumulată în urma participării antrenorilor și echipelor de gimnastică ale R.P.R. la marile concursuri pe plan internațional.

În U.R.S.S. după toate concursurile de mare amploare sînt organizate conferințe unionale, în care se dezbat pe larg atît problemele ridicate de concursurile respective, cît și cele ridicate în urma cercetărilor științifice întreprinse în timpul pregătirilor pentru concursuri.

Trebuie să precizăm că munca gimnaștilor fruntași în general, dar în special a celor din echipele reprezentative ale U.R.S.S. este supusă tot timpul unor cercetări științifice detailate. La aceste cercetări participă și colaborează persoane competente din institutele de cercetări științifice, aspiranți, candidați în științe, profesori de specialitate, antrenori cu înaltă calificare, medici, fiziologi și gimnaști fruntași.

După analiza adîncă și fundamentarea științifică a problemelor cercetate în lumina rezultatelor obținute, sînt întocmite lucrări metodice, tehnice, fiziologice, date publicității în întreaga Uniune, menite să îmbunătățească munca în gimnastică pe viitor.

Astfel se explică progresul continuu al gimnaștilor din U.R.S.S. și superioritatea evidentă a echipelor Uniunii Sovietice la toate concursurile internaționale și mondiale.

O asemenea organizare a muncii în gimnastică, lipsește cu desăvîrșire la noi în prezent.

Nici după Olimpiada din 1952 și nici după Campionatele Mondiale de Gimnastică din 1954 nu s-au ținut asemenea conferințe. Conducătorii și antrenorii care au participat la aceste concursuri, spre exemplu, F. Drăghici și A. Szász — nu au scris nici măcar un articol de ziar. Cît despre cercetările științifice care s-au întreprins în loturile noastre trebuie să spunem că nu au fost deloc sprijinite și ajutate de către inspecția de gimnastică, ci din contră, împiedicate.

La noi în țară, în loc de a se lua măsuri de restructurare a întregului program de instruire, pe baza experienței acumulate și după modelul școlii sovietice de gimnastică, se caută rezolvarea situației de stagnare, prin modificarea structurii regulamentului, ca prin aceasta să se creeze situații favorabile de a participa în categoria maeștrilor.

Astfel în regulamentul întocmit pentru campionatele republicane din acest an, s-a prevăzut pentru calcularea rezultatelor, numai pentru categoria maeștri, o bonificație de 50 procente, indiferent de nota obținută.

Această bonificație, care dă posibilitatea de a acumula puncte multe prin participarea la categoria maeștrilor, e departe de a rezolva problemele procesului instructiv-educativ, singur în măsură de a duce pe sportivi la adevărata măestrie.

Bonificația acordată și gimnaștilor cu o pregătire sub nivelul admisibil va avea ca urmare atragerea unor gimnaști cu o pregătire și mai slabă decît aceea care s-a dovedit ca insuficientă pînă în prezent în categoria maeștrilor.

Pentru dezvoltarea măestriei sportive în gimnastica din țara noastră, devine absolut necesar fixarea unor principii de orientare științifice. Se impune introducerea imediată în procesul instructiv-educativ al gimnaștilor a metodelor avansate, experimentate și folosite de școala sovietică de gimnastică. Trebuiesc stimulate și folosite tinerele cadre cu o calificare superioară, absolvenți ai institutelor de cultură-fizică din U.R.S.S. și din țara noastră.

Este necesar ca fiecare cadru didactic să participe la crearea unei activități de cercetare științifică intensă. Actualele întreceri ale campionatului R.P.R. de gimnastică este un minunat prilej în această direcție.

În felul acesta se asigură ridicarea pe o treaptă superioară a gimnasticei la noi în țară.

Prof. PETRE DUNGACIU
aspirant în U.R.S.S.

Primirea de către Președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., Gheorghe Gheorghiu-Dej a Ambasadorului R. F. P. Iugoslavia, Nicola Vujanovici

Vineri 3 decembrie a.c., Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej, a primit în audiență pe Ambasadorul Republicii Federative Populare Iugoslavia, Nicola Vujanovici.

Audiența a decurs într-o atmosferă de cordialitate.

(Agerpres)

Sosirea delegației guvernamentale a R. P. R. care a participat la conferința de la Moscova

Vineri după amiază s-au reîntors în Capitală membrii delegației guvernamentale a Republicii Populare Romîne la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, tovarășii: Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, șeful delegației, Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe, Grigore Preoteasa, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întîmpinați de tovarășii: Miron Constantinescu, P. Borilă, acad. M. Sadoveanu, M. Dalea, Constanța Crăciun, L. Răutu, Ghizela Vass, acad. I. Murgulescu, Gh. Hossu, M. Popescu, C. Popescu, general locotenent L. Sălăjan, Stelian Moraru și alții.

La sosire au fost de față L. G. Melnicov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și colaboratori ai Ambasadei.

(Agerpres)

4 ani de la primele alegeri de deputați în sfaturile populare

Vineri după amiază a avut loc în sala de expoziții din șoseaua Kiseleff, o adunare cetățenească organizată de Sfatul Popular al Capitalei, cu ocazia împlinirii a 4 ani de la primele alegeri de deputați în sfaturile populare. Cu acest prilej, a fost analizată activitatea comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale din Capitală în mobilizarea maselor de oameni ai muncii la acțiunile obștești.

La adunare au participat peste 3.000 de cetățeni — muncitori, funcționari, intelectuali, militari, gospodine, tineret — membri ai comitetelor de stradă din diferite raioane.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii C. Doncea, vicepreședinte al Sfatului Popular al Capitalei, Ștefan Deutsch, secretar al Comitetului Orășenesc București al P.M.R., Elena Horea, Constantin Boroneț și Mihai Șucă, vicepreședinți ai Sfatului Popular al Capitalei, Victor Vezendean, secretar al Sfatului Popular al Capitalei, precum și președinți ai unor sfaturi populare raionale și comitete de stradă fruntașe și reprezentanți ai organizațiilor de masă.

Adunarea a fost deschisă de tov. Elena Horea, după care tov. C. Boroneț a dat citire analizei făcută de comitetul executiv al Sfatului Popular al Capitalei privind realizările obținute în raioane în întrecerea patriotică între comitetele de stradă în perioada 10 iunie—7 noiembrie a.c.

Sfatul Popular al Capitalei a adresat cu acest prilej, către sfaturile populare ale orașelor patriei noastre, o chemare la organizarea și intensificarea activității comitetelor de stradă, pentru mobilizarea maselor de cetățeni la dobîndirea de noi înfăptuiri gospodărești, pentru folosirea tuturor resurselor și posibilităților locale în vederea înfrumusețării și bunei gospodăriri a orașelor. Chemarea a fost citită de tov. Victor Vezendean și aprobată prin vii aplauze de cei prezenți.

Adunarea cetățenească a fost urmată de un festival artistic dat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Sfatului Popular al Capitalei.

(Agerpres)

Prietenul la nevoie se cunoaște

Cînd a venit la Institutul Politehnic din Cluj, Szabo Zoltan era sfios. Seriozitatea ce-o puteai citi pe fața lui de copil îi dădea un aer amuzant. De altfel și statura lui mică făcea să nu fie băgat ușor în seamă.

Într-o seară studenții anului I au avut adunare generală U.T.M. Era în toamna anului 1952. Trecuse o lună de la începerea cursurilor și se iviseră multe greutăți în pregătirea studenților primului an. La discuții s-au înscris mulți, printre care și Szabo. A vorbit calm și cumpătat. A dezvăluit cu curaj toate lipsurile ce le-a observat, criticînd pe studenții datorită cărora seminariile decurgeau la un nivel scăzut. N-a cruțat nici comitetul U.T.M. pe institut care nu s-a prea interesat de munca anului I. Deși nu cunoștea decît puțin limba romînă, colegii l-au înțeles și l-au aprobat. Pe zi ce trecea utemistul Szabo își cîștiga tot mai mult încrederea colegilor precum și stima lor. N-a trecut mult timp și la alegerile U.T.M. pe an, colegii l-au propus în biroul U.T.M., încredințîndu-i munca de secretar.

În munca sa de secretar a fost ajutat mult de Blag Ioan, care fusese cooptat în comitetul U.T.M. pe institut. Erau colegi. Curînd discuțiile dintre Szabo și Blag au alunecat de la problemele strict de organizație la chestiuni personale. Astfel au început să se intereseze de felul în care se pregătesc pentru seminarii, despre felul cum reușesc să ia notițe, despre profesori și asistenți, despre studiul individual.

Blag venise în institut aducînd cu el tot elanul cu care pornise cînd s-a hotărît să devină inginer. Nu era prea robust, dar pe fața lui puteai descifra perseverența și dîrzenia. Blag, ca de altfel și colegii săi, au văzut în Szabo un student hotărît să muncească cu abnegație pentru a se pregăti cît mai bine. S-au împrietenit treptat. Szabo, care nu cunoștea bine limba romînă, întîmpina greutăți în înțelegerea problemelor ce se dezbăteau la cursuri. Blag s-a hotărît să-l ajute. La început Blag citea din caietul de notițe, iar Szabo asculta. Metoda n-a dat rezultate bune pentru că Szabo nu reușea să-și fixeze ideile.

— Uite ce propun — spuse într-o zi Blag — trebuie să învățăm individual, pentru că numai astfel vei reuși să înțelegi.

— Ba, așa n-am să înțeleg mai nimic.

— Uite ce este, măi Zoli, stăm împreună în aceeași sală, și învățăm fiecare după notițe. Cînd nu înțelegi ceva mă întrebi, iar cînd eu nu voi înțelege te voi întreba.

— Așa mai merge.

Metoda lor de studiu a dat rezultate frumoase. Lunile au trecut una după alta și sesiunea de examene s-a apropiat. Sesiunea a dovedit că Blag și Szabo sînt studenți bine pregătiți profesional.

În primăvara anului 1953, Blag s-a îmbolnăvit și a fost internat în spital. Szabo mergea deseori pe la el ducîndu-i notițele sau vorbindu-i despre cursuri. În sesiunea din iunie Szabo n-a mai putut avea pe Blag ca tovarăș de învățătură pentru că acesta era tot bolnav. Mulți colegi l-au vizitat pe Blag la spital, dar fără îndoială că cel mai consecvent a fost Szabo, care cu regularitate își făcea datoria față de colegul și prietenul său.

În toamna lui 1953, cînd s-au început cursurile, Blag n-a putut veni. Era în convalescență. Sindicatul l-a trimis la o casă de odihnă pentru a se reface. Cînd s-a reîntors l-a așteptat o muncă grea: trebuia să dea examenele din anul I, sesiunea din iunie și în același timp trebuia să se pună la curent cu materia anului II.

— Nu voi reuși, Zoli — spunea cu amărăciune Blag. Nu voi reuși și cîte năzuințe mi-am făcut, cîte planuri! Acum totul, totul se năruie!

— Nelule — spuse calm Szabo, nu trebuie să te descurajezi. Sînt convins că dacă vei munci, vei reuși. Și de la muncă tu nu te dai înlături.

— Dar gîndește-te că am de dat 5 examene de anul I și peste două luni încă 5 din anul II.

— Nu-i ușor Nelule, dar te vom ajuta și eu și colegii.

Zilele ce au urmat au fost încordate pentru cei doi prieteni. În timpul acela puteau fi văzuți mai mult ca oricînd împreună. Szabo îl ajuta pe Blag, care în felul acesta înțelegea mai ușor cursurile la care nu putuse participa. Cînd Blag a dat primul examen la matematici superioare Szabo era mai agitat și mai nervos decît el însuși.

A trecut un an de atunci. Acum Szabo și cu Blag sînt studenți în anul III. Relațiile dintre ei s-au lărgit tot mai mult dobîndind noi aspecte și unindu-se tot mai mult într-o prietenie trainică.

Astăzi sînt prieteni de nedespărțit. În după amiezile frumoase de toamnă pot fi văzuți, împreună cu alți tineri, pe o bancă în parc, sau în sala de lectură a căminului, la un cinematograf sau într-unul din amfiteatrele institutului, la o expoziție, sau la un concert.

De multe ori își vorbesc despre copilăria lor. Szabo este fiu de miner din Lupeni. Blag a venit la oraș din Țara Moților. Unul e maghiar. Altul e romîn.

Amîndoi sînt însă prieteni, amîndoi sînt tovarăși.

Corespondent
CORNELIU BRATU

Prînzul oferit de G. M. Malenkov în cinstea delegaților statelor participante la conferința de la Moscova

MOSCOVA 3 (Agerpres). — La 2 decembrie, G. M. Malenkov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit în marele Palat al Kremlinului un prînz în cinstea delegațiilor statelor participante la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, care a avut loc la Moscova între 29 noiembrie și 2 decembrie a.c.

La prînz au participat: șeful delegației Republicii Populare Polone, Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone; membrii delegației — Marian Naszkowski, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, și Waclaw Lewikowski, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone în U.R.S.S.; șeful delegației Republicii Cehoslovace, Viliam Siroky, primul ministru al Republicii Cehoslovace; membrii delegației — Vaclav David, ministrul Afacerilor Externe; Emanuel Slechta, ministrul Construcțiilor; Josef Plojhar, ministrul Sănătății și Jaromir Vosahlik, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Cehoslovace în U.R.S.S.; șeful delegației Republicii Democrate Germane, Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane; membrii delegației — Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; dr. Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe; Otto Nuschke și dr. Hans Loch, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri; Berthold Rose, secretar general al partidului țărănesc-democrat din Germania și Rudolf Appelt, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democrate Germane în U.R.S.S.; șeful delegației Republicii Populare Ungare, András Hegedus, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare; membrii delegației — Janòs Boldoczky, ministrul Afacerilor Externe; Endre Sik, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe și Ferenc Muennich, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Ungare în U.R.S.S.; șeful delegației Republicii Populare Romîne, Chivu Stoica, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne; membrii delegației — Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe; Grigore Preoteasa, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, și Ion Rab, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romîne în U.R.S.S.; șeful delegației Republicii Populare Bulgaria, Anton Iugov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria; membrii delegației — Gheorghi Traikov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; Mincio Neicev, ministrul Afacerilor Externe și Karlo Lukanov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Bulgaria în U.R.S.S.; șeful delegației Republicii Populare Albania, Manush Myftiu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania; Behar Shtylla, ministrul Afacerilor Externe și Mihal Prifti, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Albania în U.R.S.S.; observatorul din partea Republicii Populare Chineze la conferința țărilor europene, Cian Ven-tian, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze; Dun Iuie-cian și Van I-ten.

Din partea sovietică la prînz au fost tovarășii: N. A. Bulganin, K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciov, N. M. Șvernik, M. A. Suslov, A. N. Kosîghin, V. A. Malîșev, I. F. Tevosian; membrii delegației U.R.S.S. la conferință: A. A. Gromîko, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; A. M. Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; N. T. Kalcenko, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene; K. T. Mazurov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Bieloruse; V. T. Lațis, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Letone; A. A. Miurisep, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Estone; M. A. Ghedvilas, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Lituaniene; V. A. Zorin, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; A. M. Vasilevski și G. K. Jukov, mareșali ai Uniunii Sovietice; mareșalul de aviație P. F. Jigariov; mareșalul de artilerie M. I. Nedelin; amiralul N. E. Basistîi; generalii de armată: A. I. Antonov, G. K. Malandin și M. S. Malinin; generalul-colonel A. S. Jeltov; ambasadorii extraordinari și plenipotențiari ai U.R.S.S.: N. P. Firiubin, N. A. Mihailov, G. M. Pușkin; N. G. Palgunov, conducătorul responsabil al agenției TASS; D. T. Șepilov, redactor-șef al ziarului „Pravda"; K. A. Gubin, redactor-șef al ziarului „Izvestia"; M. V. Zimianin, L. F. Ilicev, V. S. Semionov, membri ai colegiului Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; E. D. Kiselev, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; M. G. Gribanov, șef adjunct al secției a 3-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; funcționari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

În timpul prînzului au fost rostite cuvîntări.

Prînzul s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, cordială.

In Comitetul Politic al O. N. U.

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din dimineața zilei de 1 decembrie, Comitetul Politic al O.N.U a examinat propunerea delegației U.R.S.S cu privire la invitarea reprezentanților Republicii Populare Democrate Coreene și Republicii Populare Chineze pentru a participa la discutarea problemei coreene.

Delegatul Indiei, Krishna Menon, a declarat că delegația sa consideră necesar ca Comitetul Politic să invite și să asculte atît pe reprezentanții Coreei de sud cît și pe reprezentanții R. P. Chineze și Coreei de nord.

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din după amiaza zilei de 1 decembrie a Comitetului Politic al O.N.U. au continuat discuțiile pe marginea proiectelor de rezoluții prezentate cu privire la invitarea reprezentanților R.P.D. Coreene, R.P. Chineze și Coreei de sud pentru a participa la discutarea problemei coreene.

Cu majoritate de voturi a fost adoptat proiectul de rezoluție tailandez care prevede invitarea numai a reprezentanților Coreei de sud.

După vot a început discuția generală pe marginea problemei coreene. Primul a luat cuvîntul reprezentantul S.U.A., Wadsworth, care a încercat să dovedească că singura bază acceptabilă pentru reglementarea problemei coreene ar fi propunerile făcute de reprezentantul regimului lisînmanist la conferința de la Geneva. El a afirmat totodată că situația nu este favorabilă unor tratative cu privire la Coreea.

După aceea a luat cuvîntul reprezentantul U.R.S.S., I. A. Malik, care e expus în mod amănunțit poziția Uniunii Sovietice în problema coreeană.

În încheiere, el a prezentat două proiecte de rezoluție. Primul proiect de rezoluție prevede desființarea așa-zisei Comisii a O.N.U. pentru unificarea și refacerea Coreei.

În cel de al doilea proiect de rezoluție se spune: „Adunarea Generală, considerînd imperios necesară rezolvarea cît mai grabnică a problemei coreene în interesul unificării naționale a Coreei și asigurării păcii, consideră indicat ca statele corespunzătoare să-și continue eforturile în scopul realizării unui acord cu privire la reglementarea pașnică a problemei coreene pe baza creării unui stat coreean unit, independent și democrat și în acest scop să convoace în viitorul apropiat o conferință a statelor interesate".

Delegații guvernamentale participante la conferința țărilor europene au părăsit Moscova

La 3 decembrie delegațiile guvernamentale ale R. P. Polone, R. Cehoslovace, R. D. Germane, R. P. Ungare, R. P. Romîne, și R. P. Bulgaria care au participat la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, au părăsit Moscova plecînd spre patrie.

La plecare șefii delegațiilor guvernamentale au făcut declarații.

Declarația tovarășului Chivu Stoica înainte de a părăsi Moscova

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 decembrie a părăsit Moscova plecînd spre patrie delegația Republicii Populare Romîne la Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Delegația este formată din: Chivu Stoica, prim vice-președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne (șeful delegației), Simion Bughici, ministru al Afacerilor Externe și Grigore Preoteasa prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe — membrii delegației.

La aerodromul central delegația a fost condusă de M. Z. Saburov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; V. A. Zorin, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; N. I. Bobrovnikov, vicepreședinte al Comitetului Executiv al Sovietului din Moscova; generalul-maior I. S. Kolesnikov, comandantul orașului Moscova; M. V. Zimianin, membru în Colegiul Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; E. D. Kiselev, șeful Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; M. G. Gribanov, șef adjunct al secției a 3-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și alți funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Delegația a fost condusă de asemenea de membrii ambasadei Republicii Populare Romîne în U.R.S.S. în frunte cu I. Rab, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în U.R.S.S., precum și de șefii și membrii altor ambasade.

Pe aerodrom era aliniată o gardă de onoare. Au fost intonate imnurile de stat ale Republicii Populare Romîne și U.R.S.S.

Aerodromul era pavoazat cu drapelele de stat ale Republicii Populare Romîne și Uniunii Sovietice.

Înainte de a părăsi Moscova, Chivu Stoica, șeful delegației romîne, a făcut la microfon următoarea declarație:

Dragi tovarăși!

Părăsind capitala Uniunii Sovietice, delegația romînă exprimă mulțumiri guvernului sovietic, locuitorilor Moscovei și opiniei publice sovietice pentru primirea caldă, frățească de care s-a bucurat în tot timpul șederii sale la Moscova.

Conferința țărilor europene, la care delegația romînă a reprezentat guvernul Republicii Populare Romîne, a adus o contribuție însemnată la lupta împotriva planurilor cercurilor imperialiste agresive de reînviere a militarismului german.

Conferința de la Moscova a fost o manifestare grăitoare a hotărîrii tuturor țărilor participante de a lua în comun toate măsurile necesare pentru întărirea capacității de apărare, pentru asigurarea securității și muncii pașnice a popoarelor noastre. Ea a constituit o dovadă strălucită a puterii și unității de neînvins a marelui lagăr al păcii, în fruntea căruia se află marea Uniune Sovietică.

Trăiască marea noastră prietenă Uniunea Sovietică — bastionul de neînvins al păcii, democrației și socialismului!

Amînarea dezbaterilor în parlamentul francez în legătură cu ratificarea acordurilor de la Paris

PARIS 3 (Agerpres). — În cadrul ședinței din 2 decembrie a comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naționale franceze, șeful guvernului francez, Mendès-France a făcut o declarație cu privire la recenta sa vizită în S.U.A.

În ședința lor din 3 decembrie, președinții grupurilor parlamentare au hotărît să propună Adunării Naționale fixarea zilei de 20 decembrie ca dată de începere a dezbaterilor în legătură cu ratificarea acordurilor de la Paris. Adunarea Națională a adoptat această propunere cu 415 voturi contra 200.

Numeroase critici în parlamentul englez împotriva politicii guvernamentale

LONDRA 3 (Agerpres). — La 2 decembrie s-a deschis cea de a 4-a sesiune a parlamentului englez. În ședința comună a celor două camere ale parlamentului, s-a dat citire tradiționalului mesaj al tronului, care reprezintă o expunere a programului guvernului pentru perioada sesiunii parlamentare.

După cum anunță agenția Press Association, în capitolul din mesajul tronului consacrat problemelor de politică externă se arată că guvernul englez va lua ca și pînă acum parte activă la Uniunea nord-atlantică și se va strădui „să traducă cît mai repede în viață" acordurile de la Londra și Paris care prevăd înarmarea Germaniei occidentale.

Luînd cuvîntul în cadrul discuțiilor, Attlee, liderul opoziției, și-a exprimat regretul pentru faptul că în program nu s-a acordat destulă atenție problemei poverii înarmărilor. „Această povară apasă foarte greu asupra Angliei, a spus Attlee, ca și, de altfel, asupra tuturor țărilor din lume. Or, aș vrea să aud despre vreo inițiativă a guvernului nostru în această problemă". Attlee a declarat că guvernul nu acționează suficient de perseverent pentru a realiza un acord cu Uniunea Sovietică.

A luat apoi cuvîntul ministrul Afacerilor Externe, Eden, care a combătut această declarație a lui Attlee.

Laburistul Hudson i-a cerut lui Eden să nu mai insiste asupra ratificării acordurilor de la Londra și Paris înainte de începerea unor tratative cu U.R.S.S.

Opoziția laburistă a prezentat un amendament la adresa de răspuns a Camerei Comunelor la mesajul tronului. Opoziția își exprimă nemulțumirea față de faptul că guvernul nu este îndeajuns de „conștient de urgența" cu care trebuie căutate metode pentru a salva omenirea de primejdia bombelor atomice și cu hidrogen. Opoziția amintește că în aprilie a. c., Camera Comunelor a adoptat în unanimitate o rezoluție care cheamă la tratative între marile puteri cu privire la arma nucleară. Amendamentul se va discuta în Camera Comunelor la 6 decembrie.

După cum a anunțat agenția Reuter la 2 decembrie, acest amendament echivalează cu propunerea de a da vot de neîncredere guvernului; în cazul cînd amendamentul va fi adoptat, guvernul va fi nevoit să-și dea demisia.

Trei din cei șapte deputați laburiști excluși recent din fracțiunea parlamentară a partidului laburist pentru votul lor în problema reînarmării Germaniei au prezentat de asemenea la 2 decembrie un amendament la adresa de răspuns. În amendament se spune că într-un moment cînd tuturor țărilor li se impune povara grea a înarmărilor, iar viitorul civilizației este amenințat de bomba cu hidrogen, guvernul n-a făcut propuneri adecvate, îndreptate spre consolidarea păcii.

Pentru securitatea colectivă a Europei

Lucrările conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa au luat sfîrșit la 2 decembrie.

Punctele de vedere expuse de către delegațiile participante la conferință, desfășurarea însăși a acestei conferințe, dovedesc încă odată în fața lumii unitatea de neclintit și coeziunea statelor iubitoare de pace. Conferința care s-a desfășurat la Moscova a servit de asemenea unirii continue, mai puternice a forțelor iubitoare de pace de pretutindeni.

Oamenii simpli din întreaga lume nu pot privi cu indiferență evoluția evenimentelor internaționale din ultima vreme. Situația creată în urma hotărîrilor adoptate de către unele state occidentale la conferințele de la Londra și Paris, provoacă, pe drept cuvînt, îngrijorare în rîndul popoarelor iubitoare de pace.

După cum se știe ratificarea acordurilor de la Paris, ratificare pe care se grăbesc s-o obțină cercurile agresive din occident în frunte cu S.U.A., deschide calea remilitarizării Germaniei occidentale, urmarea firească a acestui fapt fiind atragerea Germaniei remilitarizate în tot felul de blocuri militare imperialiste îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Uniunea Sovietică, consecventă politicii sale de pace, dînd glas năzuințelor fierbinți ale popoarelor, a chemat, prin nota sa din 13 noiembrie a.c., statele europene precum și S.U.A. să examineze în comun situația nou creată în Europa în urma susnumitelor acorduri. După cum se știe, însă nu toate statele europene invitate au considerat necesară participarea lor la discutarea situației create, motivînd aceasta prin tot felul de obiecțiuni în spatele cărora se ascunde de fapt lipsa de dorință a unor state de a duce tratative cu Uniunea Sovietică și alte state iubitoare de pace în vederea destinderii încordării internaționale.

Reprezentanții guvernelor statelor iubitoare de pace care și-au trimis delegații la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa au făcut o analiză adîncă și multilaterală a situației din Europa, în urma căreia a fost aprobată în unanimitate o Declarație de mare însemnătate internațională.

Declarația comună a guvernelor statelor participante la conferință, atrage atenția tuturor statelor europene și accentuează asupra faptului că realizarea acordurilor de la Paris ar contribui la înrăutățirea serioasă a situației internaționale în Europa. Și nu numai atît. În afara faptului că s-ar creea noi obstacole și mai mari în fața rezolvării problemei germane, în fața unificării Germaniei pe baze pașnice și democratice, traducerea în viață a acordurilor de la Paris ar însemna opunerea unei părți a Germaniei celeilalte părți, ar însemna transformarea Germaniei apusene într-un focar de război primejdios pentru pacea Europei.

Totodată, declarația comună adoptată în cadrul conferinței de la Moscova subliniază în mod deosebit faptul că planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în grupări militare constituie în prezent principalul obstacol în calea reunificării naționale a Germaniei.

Eșecul rușinos al „comunității defensive europene", faptul că personalități politice cunoscute în occident ca Dalladier sau Herriot se pronunță împotriva reînvierii Wehrmachtului, amploarea pe care a luat-o în țările capitaliste protestul maselor împotriva reînvierii militarismului german, dovedesc fără îndoială nepopularitatea politicii guvernelor acelor state din occident care se fac luntre și punte pentru a reînvia militarismul german. E explicabil, astfel dece partizanii reînvierii Wehrmachtului fac uz de cele mai murdare și mai fățarnice manevre pentru a motiva politica lor.

Scopurile manevrelor cercurilor conducătoare ale unor puteri, și în primul rînd, ale S.U.A. sînt limpezi. Sprijinindu-se pe reînvierea militarismului german, S.U.A. caută să facă noi presiuni asupra Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară din Europa. Este astfel destul de evident că această politică urmărește realizarea planurilor de dominație mondială ale imperialiștilor americani.

Spre deosebire de calea pe care o oferă popoarelor puterile occidentale, Uniunea Sovietică a făcut în nenumărate rînduri propuneri rezonabile pentru organizarea unui sistem de securitate colectivă în Europa, sistem care dă posibilitatea rezolvării juste a problemei germane. În Declarația conferinței de la Moscova se arată că pentru rezolvarea acestei probleme este necesar în primul rînd: să se renunțe la planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în grupări militare, ceea ce va înlătura principalele obstacole din calea unificării Germaniei pe baze pașnice și democratice; să se realizeze un acord cu privire la efectuarea în 1955 a unor alegeri libere pe întreaga Germanie și să se constituie pe această bază un guvern al întregii Germanii unite, democrate și iubitoare de pace.

Atunci va deveni în sfîrșit posibilă încheierea unui tratat de pace cu Germania, ceea ce este necesar pentru consolidarea păcii în Europa.

Declarația comună a țărilor participante la conferința de la Moscova, indicînd calea pentru o adevărată securitate în Europa, arată că aceasta poate fi asigurată numai în cazul cînd, în locul creării de grupări militare închise ale unor state europene, îndreptate împotriva altor state europene, va fi creat un sistem de securitate colectivă în Europa. Un asemenea sistem bazat pe participarea tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, ar permite unirea eforturilor statelor europene în interesul asigurării păcii în Europa.

Alăturîndu-se în întregime principiilor care stau la baza proiectului „Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa", — proiect prezentat de Guvernul U.R.S.S. la conferința de la Berlin, reprezentanții statelor participante la conferința de la Moscova s-au declarat în acelaș timp gata să analizeze și alte propuneri în această problemă în scopul de a elabora un asemenea proiect de tratat cu privire la securitatea colectivă europeană care să fie acceptabil pentru toate statele cointeresate.

Statele iubitoare de pace nu pot privi însă cu indiferență faptul că într-un viitor destul de apropiat, problema ratificării acordurilor de la Paris urmează să fie examinată de către parlamentele unor state occidentale. De aceea, Declarația subliniază că în cazul cînd acordurile de la Paris vor fi ratificate, statele participante la conferință sînt hotărîte — în conformitate cu dreptul inalienabil al statelor la autoapărare în conformitate cu Carta Națiunilor Unite — să ia măsuri comune în domeniul organizării forțelor armate și a comandamentelor lor, cît și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității de apărare, pentru asigurarea apărării lor împotriva unei eventuale agresiuni. De asemenea, în cazul cînd acordurile de la Paris ar fi ratificate, statele participante la conferință au căzut de acord să reexamineze situația în scopul adoptării unor măsuri corespunzătoare pentru asigurarea securității lor, în interesul menținerii păcii în Europa.

În Declarație se subliniază hotărîrea statelor care au participat la conferința de la Moscova de a persevera și mai departe în crearea în Europa a unui sistem eficace de securitate colectivă. Ele sînt în acest scop gata și de acum înainte să colaboreze cu celelalte state care își vor exprima dorința să urmeze această cale.

Prin cuvîntul șefului delegației R.P.R. la Conferința de la Moscova — tovarășul Chivu Stoica, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri — poporul romîn, care a simțit pe propria sa piele ce înseamnă militarismul german, și-a exprimat cu fermitate hotărîrea de a nu permite reînvierea odiosului Wehrmacht, de a lupta din toate puterile pentru organizarea securității colective în Europa.

„Delegația romînă — a spus tov. Chivu Stoica exprimînd năzuințele întregului nostru popor — declară că Republica Populară Romînă este gata ca, împreună cu celelalte țări participante la conferință, să ia toate măsurile necesare".

Declarația comună a participanților la conferința de la Moscova, făcînd o profundă analiză și o apreciere justă a actualei situații internaționale indică totodată calea spre rezolvarea problemei germane și spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Măsurile practice pentru asigurarea păcii în Europa, pentru organizarea securității colective găsesc un sprijin deplin din partea poporului romîn iubitor de pace.

I. BODEA

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.51.30. Secția scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

PENTRU CA TOATE ACESTEA SĂ NU SE REPETE...

JAF ORGANIZAT

Cîteva dintre pierderile pricinuite ţării noastre de cotropitorii germani:

1916-1918	1941-1944
• *1.140.809 tone petrol.*	• *1.453.597 tone produse alimentare.*
• *1.273.182 tone grîu.*	• *10.316.179 tone produse petrolifere.*
• *4.400.000 oi.*	• *4.068.522 tone lemn.*
• *3.800.000 kg. lînă.*	• *7.700 km. cale ferată.*
• *1.342 tone carne conservată*	

Ţinem minte

Am avut prilejul să cercetez recent, un manuscris voluminos al poetului Al. Macedonski, cuprinzînd cunoscutele lui rondeluri. Mi-a atras atenţia datarea unui rondel: **„1918, octombrie. Sub ocupaţiune".** *Este rondelul care începe astfel:*

„Spart a fost oraşul mare
De a vremii vitregie:
Peste moarta gălăgie
Cresc copacii pînă-n zare.

Evident, poetul încerca să descrie atmosfera Capitalei noastre, strînsă în cleştele ocupaţiei germane, în timpul primului război mondial. Ce dureros mi-au sunat aceste cuvinte: sub ocupaţiune!

Am văzut, deodată, tabloul acelor zile pline de lipsuri şi de mizerie, cînd trupele Kaiserului striveau sub bocanci tot ce era demnitate omenească. Mi-am amintit de înfiorătorul pact de la Buftea, prin care imperialismul german ne răpea toată avuţia naţională, sub formele cele mai cinice şi mai directe. Dacă acest pact s-ar fi înfăptuit, petrolul nostru ar mai fi trebuit să se scurgă în rezervoarele imperialiştilor germani, încă 64 de ani de acum înainte! Pînă în anul 2018 se hotărîse soarta aurului negru romînesc! Cerealele, pîinea zilnică, trebuia trimisă tot acolo. Lemnul, vitele, lîna, vinurile, aproape tot ce există în această ţară, urma să fie speculat de industriaşii şi bancherii germani. Istoria consemnează că în acel fioros timp „sub ocupaţiune" se cumpăra pînă şi „părul uman, mai ales al femeilor, cu preţul de 12-15 lei kilogramul".

Părinţii şi fraţii noştri mai mari au trăit acele zile de deznădejde. In fiecare familie este cîte cineva care povesteşte drama petrecută „sub ocupaţiune". Nouă, celor mai tineri, ne-a fost dat să trăim realitatea cumplită şi perfecţionată a dezastrului. N-am apucat să ieşim bine de pe băncile şcolii şi am fost puşi să mărşăluim după regulamentele aceloraşi imperialişti germani. Poetul care lăsase posterităţii protestul lui scris „sub ocupaţiune" n-a bănuit nici pe departe cît de cruntă va fi cea de a doua ocupaţiune prusacă. Petrolul care le scăpase din mîini, a fost supt cu o sete apocaliptică. Cine nu-şi aminteşte de sutele şi miile de trenuri care porneau, păzite de sentinele cu svastică, spre inima bîrlogului hitlerist? Ei nu s-au mulţumit să ne ucidă floarea tineretului într-un război strigător la cer de criminal. Au vrut să pustiască totul, să lase ţara noastră fără pic de vlagă. Iar cînd cumpăna războiului s-a întors de partea cea dreaptă, cînd poporul romîn a ridicat braţul pentru a lovi în asasini, ei au încercat să distrugă şi ceea ce mai rămăsese. Cînd treci astăzi prin oraşele Moldovei, prin Iaşi sau Galaţi, încă se mai văd ici şi colo, temelii înnegrite. Acum zece ani era un infern. Acum sînt doar resturi. Dar cît de grăitoare! Ce lume de amintiri ne trezeşte fiecare urmă de obuz sau de glonţ! In două decenii şi jumătate, noi am fost de două ori sub călcîiul imperialismului german. De două ori ghiara morţii ne-a strîns cu lăcomie, lăsînd urme care din oraşe şi sate se pot şterge, dar din amintire niciodată!

GAZETA BUCUREŞTILOR

„UN RĂZBOI CONTRA GERMANIEI AR FI PRINS DE MINUNE SOCIETĂŢII „STANDARD" (societate americană — N. R.), MAI ALES DACĂ ROMÎNIA AR FI FOST ATRASĂ ÎN VÎLTOAREA LUI, CĂCI PRIN ACEASTA MARELE TRUST SPERĂ SĂ CONFIŞTE TERENURILE GERMANE DIN ROMÎNIA..."

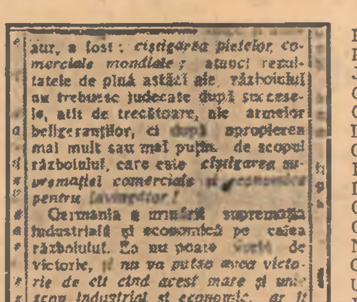
(Dintr-un articol apărut în ziarul „Gazeta Bucureştilor" din 16 septembrie 1918).

Facsimilele publicate alăturat dovedesc urmările pe care le-a avut asupra ţării noastre politica blocurilor militare. După cum reiese din cele două reproduceri — cea din stînga din gazeta progermană „Gazeta Bucureştilor", cea din dreapta din gazeta filo-engleză „Adevărul" — ambele coaliţii militare din timpul primului război mondial au căutat, în interesele lor proprii, să arunce ţara noastră în război.

Politica cercurilor guvernante reacţionare de după primul război mondial, care au participat la pregătirea aventurilor războinice antisovietice, a fost de asemenea sursa principală a nenorocirilor care s-au abătut asupra Romîniei în perioada celui de al doilea război mondial.

Aceasta dovedeşte că numai politica securităţii colective poate asigura pacea ţării noastre.

POLITICA BLOCURILOR

aur, a fost: cîştigarea pieţelor comerciale mondiale; atunci rezultatele de pînă astăzi ale războiului nu trebuiesc judecate după succesele, atît de trecătoare, ale armelor beligeranţilor, ci după apropierea mai mult sau mai puţin de scopul războiului, care este cîştigarea supremaţiei comerciale şi economice pentru învingători!

Germania a urmărit supremaţia industrială şi economică pe calea războiului. Ea nu poate vorbi de victorie, şi nu va putea avea victorie de cît cînd acest mare şi unic scop industrial şi economic ar fi pe cale de a fi atins.

„...REZULTATELE DE PÎNĂ ASTĂZI ALE RĂZBOIULUI NU TREBUIESC JUDECATE DUPĂ SUCCESELE, ATÎT DE TRECĂTOARE, ALE ARMELOR BELIGERANŢILOR. CI DUPĂ APROPIEREA... DE SCOPUL RĂZBOIULUI, CARE ESTE CÎŞTIGAREA SUPREMAŢIEI COMERCIALE ŞI ECONOMICE PENTRU ÎNVINGĂTORI! GERMANIA A URMĂRIT SUPREMAŢIA INDUSTRIALĂ ŞI ECONOMICĂ PE CALEA RĂZBOIULUI..."

(Dintr-un articol apărut în ziarul „Adevărul" în anul 1916).

Şi totuşi, astăzi, aceleaşi cercuri imperialiste care socotesc, probabil, că oamenii cei mulţi şi-au pierdut facultatea memoriei, pregătesc împotriva omenirii un nou măcel, un al treilea război mondial. Ei vor ca secolul al XX-lea, secolul în care omul a atins culmi nebănuite — de la televiziune şi centrala cu energie atomică, pînă la construirea efectivă a minunatei societăţi comuniste — acest secol în care omul a început, însfîrşit, să devină OM, să fie transformat în „secolul celor 3 mari băi de sînge". Acesta este scopul tuturor pactelor mari şi mici puse la cale de cercurile agresive americane. Acesta este rostul reînarmării Germaniei revanşarde, explicaţia febrilei activităţi din Apus pentru grăbirea ratificării acordurilor de la Paris.

Poporul nostru, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, nu vrea însă ca nenorocirile la care a fost supus de două ori în timp de două decenii şi jumătate să se mai repete! Suferinţele poporului nostru, suferinţele popoarelor întregii lumi ne îndreptăţesc să cerem şi să impunem pacea. Este prea mult pentru mintea copiilor din veacul al 21-lea istoria celor două războaie mondiale. Un al treilea măcel ar fi încoronarea tuturor monstruozităţilor! El nu este dorit de niciun om cinstit, care crede şi luptă pentru un viitor liniştit, pentru fericirea copiilor săi. Noi vrem ca, în locul istoriei de groază a unui al treilea război mondial, copiii veacurilor viitoare să citească despre avîntul economiei şi culturii, despre relaţiile de pace şi prietenie care au cuprins popoarele în jumătatea ultimă a secolului 20. Noi vrem ca istoria să consemneze la loc de cinste lupta popoarelor europene pentru securitate colectivă. De aceea statul nostru, împreună cu celelalte state iubitoare de pace a trimis delegaţi la Conferinţa de la Moscova. Lucrările acestei Conferinţe au fost urmărite cu interes de popoare. Ele îşi dau votul pentru crearea unui sistem de securitate colectivă, pentru crearea viitorului de încredere al omenirii, pentru desfiinţarea războaielor şi ocupaţiunilor.

Părinţii şi fraţii noştri mai mari ne-au povestit despre jaful primei ocupaţiuni prusace. Noi am trăit despuierea celei de a doua. Dar nu este de ajuns să le povestim. Trebuie să facem totul pentru ca generaţiile viitoare să ştie, tot atît de bine ca şi noi, ce-am pătimit. Cu atît mai mult cu cît n-am fost singurii! Întreaga Europă a simţit baioneta iunkerilor germani. Oare amintirea e numai un gînd? Nu. Ea se transformă într-o forţă care poate mişca sutele de milioane de oameni. Ceea ce a fost nu trebuie să se mai întîmple! Nu vrem ca oraşele să se îmbrace în doliu, oamenii să fie pulverizaţi în somn, truda omenească să se carbonizeze şi poeţii să-şi dateze poeziile „Sub ocupaţiune"! Nu vrem ca şi cei mai tineri decît noi să cunoască durerea pe care noi am străbătut-o. Ajunge! Noi vrem viaţă paşnică şi constructivă, prietenie între popoare, vrem viaţă omenească pentru oameni! Niciodată şi în nici un fel nu putem admite reînvierea militarismului german. Poporul nostru nu uită, şi de aceea vrea pace!

MIHU DRAGOMIR

Fascismul german s-a abătut asupra popoarelor Europei ruinînd oraşe, distrugînd cîmpii, nimicind vieţi. Fără alegere. Cuptoarele morţii de la Treblinka şi Auschwitz înghiţeau fără deosebire trupurile pline de viaţă ale inginerilor francezi şi ale metalurgiştilor polonezi sau ţăranilor cehoslovaci. Puţinii care au supravieţuit teroarei brune sînt condamnaţi să rămînă toată viaţa nişte schelete vii, mărturii ale unor vremuri întunecate.

Fotografia noastră îl arată pe deputatul francez M. Heuillard, întors dintr-un lagăr hitlerist cu puţin timp înaintea morţii.

Valoarea instalaţiilor petrolifere distruse de aviaţia anglo-americană după intrarea Armatei Sovietice pe teritoriul nostru este de 40 miliarde lei.

SUFERINŢE SUB DOUĂ OCUPAŢII

Pe front...

„Numărul morţilor nu se mai socotea, în oaste şi în afară de dînsa. „Monitorul" publica necontenit liste zilnice de pierderi, tot aşa de grele ca ale unor lupte pierdute. Se crede, de persoane care nu exagerează, că la optzeci de mii de oameni au căzut jertfă tifosului exantematic. Prin bivuacurile din mijlocul zăpezilor, întregi unităţi, cete întregi de tineri recruţi, mureau, se topeau unul culcîndu-se lîngă trupul celuilalt ca să se odihnească odată de atîtea suferinţi. La spitale soseau căruţe pline de soldaţi încremeniţi, pe care îi luau ca pe nişte bucăţi de lemn. Odăile erau pline şi pe sub paturi de cei care zăceau unii peste alţii, amestecîndu-şi, în sfîntă răbdare, tăcută, agoniile".

N. IORGA — *din articolul „Ne piere neamul" publicat la Iaşi, în 1918.*

CRĂCIUN 1916

„...Coloanele de nemţi s-au oprit. Peste sat a venit şi s-a făcut stăpîn un om cu haine militare. Singur a venit, singur s-a făcut stăpîn şi nimeni nu l-a întrebat nimic. Avea puşcă şi revolver şi toată lumea i-a ştiut de frică...

Era în uniformă străină, dar ştia să vorbească romîneşte. A spus că el e poliţaiul militar al satului.

...Intr-o zi, spre amurg, se strecurau pe drum doi oameni, pe jumătate îmbrăcaţi în haine militare. Erau doi soldaţi romîni, rătăciţi de regimente sau poate dezertori...

Poliţaiul satului i-a văzut şi i-a oprit. Apoi a început să-i mîne de la spate cu puşca. S-a întîlnit cu învăţătorul la care stătea în gazdă şi acesta l-a întrebat unde se duce.

— Mă duc să-i împuşc pe ăştia, a răspuns el. Cei doi soldaţi au început să plîngă şi să ceară iertare. I-a dus pînă la marginea satului. Acolo a cerut de la o femeie o lopată şi i-a pus să-şi sape singuri groapa. Oamenii săpau şi plîngeau.

Cînd groapa a fost gata, i-a pus pe cei doi soldaţi să-şi scoată unul altuia cizmele. Apoi i-a aşezat în genunchi, la marginea gropii, unul în spatele altuia. I-a împuşcat pe amîndoi cu un singur glonţ. Pe urmă le-a luat cizmele şi a plecat cu ele spre casă.

...Cu trei zile înainte de ajunul Crăciunului, s-a oprit în capul satului un convoi de căruţe şi în fruntea convoiului era poliţaiul. A luat casele pe rînd. De unde ştia? Acolo unde porcul era în şură, mergea de-a dreptul la şură; acolo unde era în pivniţă, mergea de-a dreptul la pivniţă.

Oamenii priveau tăcuţi, întunecaţi la faţă. Doar femeile şi copiii ţipau laolaltă cu porcii tîrîţi spre căruţe. Poliţaiul îi lăsa să ţipe şi pe unii, şi pe alţii... A doua şi a treia zi a fost linişte, linişte deplină.

A urmat un Crăciun trist şi flămînd. In ţară erau armate duşmane".

GEO BOGZA
(Fragmente din evocarea „Crăciun 1916")

Suferinţele popoarelor

1914—1918. Aproape zece milioane de oameni din Europa au fost ucişi, şase milioane au dispărut sau au fost luaţi prizonieri, iar peste douăzeci de milioane au fost răniţi.

1939—1945. Cincizeci de milioane de militari şi civili au fost ucişi.

UNIUNEA SOVIETICA: şapte milioane de morţi. 1710 oraşe şi peste 70.000 de sate distruse complet sau parţial, 6 milioane de clădiri distruse.

POLONIA: 6 milioane de morţi: 11.229 clădiri complet distruse, 14.209 clădiri parţial distruse.

FRANŢA: 802.000 morţi. 355.000 invalizi, 3 milioane de oameni trimişi în lagărele de concentrare.

ANGLIA: 244.123 morţi. 277.000 răniţi.

IUGOSLAVIA: 2.050.000 morţi.

Teroare...

„...Persecuţia la forme legale. In „organizarea" şi „administrarea" ţării măsurile comandaturilor lasă la absoluta lor discreţie populaţia civilă... Pumnul de fier este singurul stăpîn. Nicăieri nu au încercat cotropitorii să fie blînzi. Mărturiile celor scăpaţi de sub administraţia „coercitivă" a germanilor nu pot lăsa vreo îndoială".

(Din volumul „In puterea „pumnului de fier", de N. Georgescu, apărut în 1918 la Iaşi).

RUINE...

In centrul Bucureştiului fiinţa mîndră o clădire ridicată din iniţiativa unor luminaţi cărturari romîni din veacul trecut. Era Teatrul Naţional — şcoală vie a poporului, purtătorul tradiţiilor noastre teatrale. Aproape o sută de ani a trăit acest lăcaş al culturii, înfruntînd focul şi apa, cutremure şi chiar un mare război. Dar s-au găsit vandali care să curme drumul de luptă al vechiului lăcaş.

Hitleriştii — barbarii secolului 20, — în ura lor faţă de poporul nostru renăscut la viaţă în zilele lui August 1944, au distrus frumoasa clădire a Teatrului Naţional.

Iată, în colţul din stînga, Teatrul Naţional — creaţia meşterilor romîni, şi iată în fotografia mare „opera" războiului hitlerist: numai ruine...

Nu pot uita!

Era război. Crunt şi neînduplecat, războiul provocat de fascişti a apărut ca ceva profund barbar, pornit împotriva însăşi a noţiunii de om.

Sînt 13 ani de atunci.

...Ne-au urcat în vagoane, ermetic închise îndreptate spre o ţintă necunoscută.

Oamenii au suferit mult. Îmi amintesc cum bătrînii mureau şi tinerii se sinucideau; mamele nu mai aveau lacrimi să plîngă, iar taţii îşi pierduseră orice nădejde.

... Mergeam pe jos prin Ucraina devastată de hitlerişti. In sate ucrainenii ne priveau trişti cum eram mînaţi, cum pe drumurile prăfuite SS-iştii îşi făceau „datoria" împuşcînd pe cei rămaşi în urmă. Am ajuns apoi la un lagăr, nu departe de Bug — la Berşad.

...Mămăliga zilnică nefiartă, viscolul crîncen de iarnă şi moartea. Moartea, dar nu simpla moarte. Foamea, mi-a ucis acolo părinţii. Gropi comune unde erau înmormîntaţi sutele de morţi (niciodată n-am să pot afla unde a fost îngropată mama). La 20 km. un alt lagăr, pe malul Bugului, acolo copiii erau îngropaţi de vii — SS-iştii acţionau din plin.

Acestea erau lagărele din Transnistria.

Trei ani de zile am stat în acel lagăr din Berşad. E adevărat, s-a întîmplat de mult, acum 13 ani, dar se poate uita? Avem dreptul să uităm? Nu! Nu vreau să se întoarcă zilele acelea, vreau să trăiesc ca un om şi nu ca un animal gonit, bătut de cizmele ţintuite atunci cînd nu ridicam prea repede cărămizile. Vreau să-mi îndeplinesc visurile mele, şi pentru aceasta am nevoie de pace!

Cei care adulmecă însă mirosul sîngelui, duşmanii omenirii nu se astîmpără. Ei pun la cale noi măceluri, şi mai monstruoase. La Londra şi la Paris s-au semnat acorduri care urmăresc reînvierea bestiilor fasciste. Împreună cu milioane şi milioane de oameni am avut destul de suferit de pe urma odioasei armate hitleriste. De aceea îmi alătur glasul meu de protest cu acela al milioanelor de oameni cinstiţi din lumea întreagă care se pronunţă cu hotărîre împotriva remilitarizării Germaniei occidentale şi care luptă activ pentru pace şi securitatea Europei.

Eu am urmărit cu multă atenţie lucrările conferinţei de la Moscova. Ca toţi oamenii care iubesc pacea, eu văd în acest eveniment un moment de seamă în istoria omenirii. Propunerile constructive ale U.R.S.S. cu privire la organizarea securităţii colective şi rezolvarea paşnică a problemei germane sînt cele mai juste pentru dezvoltarea în condiţii de pace a popoarelor europene.

Eu nu pot uita ce am suferit, şi cer ca toate statele să contribuie la întărirea păcii.

KIRMAYER PAUL
student, facultatea de filozofie
Bucureşti

„GARANŢII"

Astăzi conducătorii englezi sînt gata „să garanteze" orice, de la intenţiile paşnice ale lui Krupp şi Adenauer şi pînă la faptul că avînd material dezagregabil, militariştii germani nu îl vor folosi decît pentru... jocuri grandioase de artificii. Dar politica lui Churchill-Eden nu are nimic original căci nu face decît să repete ceea ce au făcut şi alte guverne engleze, de două ori în cursul a jumătate de secol.

Pentru exemplificare e de ajuns să ne referim la „garanţiile", acordate ţării noastre.

...*1916*. Prinsă între două blocuri, Romîniei i se fac tot felul de promisiuni de către forţele beligerante, fie de către Anglia, Franţa şi Rusia ţaristă, fie de către Germania pentru a o sili să intre în război. Clica conducătoare a ţării noastre oscila între cele două tabere, în speranţa unui os cît mai mare aruncat de la ospăţul stăpînilor. Victoriile militare ale coaliţiei Anglia-Franţa-Rusia hotărăsc guvernul să intre în război de partea acestor puteri. Şi acum intervin faimoasele „garanţii". Anglia şi Franţa îşi iau obligaţia să dezlănţuie pe frontul de la Salonic (Grecia) o ofensivă pentru a nu lăsa libere numeroase trupe germane. Zilele trec dar nici o veste despre mult promisa şi „garantata" ofensivă. Intre timp pe frontul romînesc sînt masate mari efective germane care reuşesc să înfrîngă rezistenţa armatei noastre. Aşa au început lunile de chin ale populaţiei, ajunsă sub cizma ocupantului german.

Documente ale vremii confirmă nepăsarea comandamentului franco-englez. Iată reprodus după ziarul „L'Humanité" din anii primului război mondial, un pasaj din raportul grupului socialist din parlamentul francez:

> **„Ea (e vorba de o interpelare socialistă — N. R.) a înlesnit posibilitatea de a se constata că se dădeau „pe hîrtie" şefului de la Salonic mijloace care erau departe de a corespunde realităţii, cum erau departe de a corespunde necesităţii. Astfel s-a adeverit ceea ce se ştia mai dinainte: că statul nostru major a refuzat întotdeauna să ţină seama de mărimea acţiunii pe care împrejurările ne-o impuneau în orient".**

...Anii au trecut dar politica puterilor occidentale a rămas aceeaşi. Ca şi în timpul primului război mondial, Anglia hotărîse să sacrifice Romînia, ca şi alte ţări din sud-estul Europei, poftelor de cucerire ale hitleriştilor. Despre aceasta vorbesc nenumărate documente diplomatice din preajma celui de al doilea război mondial. Astfel, în cursul unor convorbiri ale diplomatului hitlerist Wohlthat cu Hudson, ministrul comerţului transmaritim şi cu H. Wilson, ambii slujitori ai lui Chamberlain, aceştia declarau: „Prin punctul acesta, Sir Horace Wilson a înţeles asanarea de către Germania a Europei de est şi sud-est". In însemnările consilierului ambasadei hitleriste la Londra, Kordt, este relatată convorbirea acestuia cu Charles Roden Buxton, fruntaş politic laburist:

> **„Mr. Roden Buxton a schiţat, mai departe, următorul plan: ...Marea Britanie promite să respecte integral sferele germane de interese în Europa de est şi sud-est. O consecinţă a acestui fapt ar fi că Marea Britanie ar renunţa la garanţiile acordate de dînsa unor state ce intră în sfera de interese a Germaniei. Mai departe, Marea Britanie promite să acţioneze astfel, încît să determine Franţa să rupă alianţa cu Uniunea Sovietică şi să renunţe la toate legăturile ei cu Europa de sud-est".**

E clar deci, chiar fără a fi versat în probleme diplomatice, că imperialiştii englezi au sperat să poată potoli setea de cucerire a militariştilor germani oferindu-le drept pradă pe lîngă Uniunea Sovietică şi ţările din sud-estul Europei printre care şi ţara noastră. Procedînd astfel, imperialiştii englezi erau conştienţi că-şi calcă în picioare garanţiile pe care le-au acordat mai multor ţări printre care şi Romîniei, fapt care reiese de altfel şi din documentele citate mai sus.

Popoarele însă nu se lasă înşelate. Ele ştiu că cea mai bună garanţie pentru securitatea lor este împiedicarea militarizării Germaniei occidentale şi organizarea securităţii colective în Europa.

CIFRE şi FAPTE

Iată unele fapte şi cifre culese din ziare şi cărţi asupra suferinţelor îndurate de poporul nostru în cursul celor două ocupaţii ale militariştilor germani.

☆ „...In Moldova tifosul exantematic ne-a costat mai mult decît 10 bătălii. Înainte de a intra în acţiune am socotit că vom avea pierderi serioase. Acum nu îndrăznesc să vă spun numărul sufletelor cu care am plătit această intrare în acţiune. Ce să vă mai spun despre pierderile noastre materiale?"

Din interviul acordat de Tache Ionescu unui ziar străin la 15 septembrie 1917.

☆ „Statul romîn acordă societăţii Olländerein Pachet Ges. pe o durată de 30 de ani cu drept de prelungire... pînă la 90 de ani... toate terenurile pentru exploatarea gazelor, izvoarelor, ozocheritei, asfaltului şi tuturor produselor bituminoase".

Din capitolul „Convenţiuni speciale" din pacea încheiată la Buftea în 1918 între Romînia şi Germania, care transforma ţara noastră într-o colonie germană.

☆ Pentru întreţinerea trupelor germane de ocupaţie în anii celui de al doilea război mondial s-au cheltuit [illegible] miliarde lei (calculaţi în valuta din 1938).

☆ S-au pierdut 5 miliarde 440 milioane lei (calculaţi la valoarea anului 1938) prin neperceperea de la ocupanţii germani de taxe vamale şi de transport în anii celui de al doilea război mondial.

> Pierderile pricinuite ţării noastre de primul război mondial reprezintă suma de peste 31 miliarde lei aur.
>
> Pierderile totale ale ţării noastre în anii celui de al doilea război mondial provocat de hitlerişti însumează 10.000 de miliarde de lei, ceea ce reprezintă bugetul Romîniei pe 12 ani.

☆ In fostele judeţe Iaşi, Baia, Roman 17.000 de locuinţe săteşti au fost rase de pe suprafaţa pămîntului, în timpul celui de al doilea război mondial.

...poporul romîn luptă pentru securitatea colectivă a Europei